

**Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba
Eğitimi Konusuna İlişkin Yeterlik
Düzeylerinin Belirlenmesi**

(Yüksek Lisans Tezi)

Çağlar GÖKÇE

2009

**ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM ANABİLİM DALI
SINIF ÖĞRETMENLİĞİ BİLİM DALI**

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ANNE-BABA EĞİTİMİ
KONUSUNA İLİŞKİN YETERLİK DÜZEYLERİNİN
BELİRLENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**TEZ DANIŞMANI
Yrd. Doç. Dr. Bülent GÜVEN**

**Hazırlayan
Çağlar GÖKÇE**

Çanakkale-2009

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne

 a lar GÖKÇE'ye ait "Sınıf   retmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna
İlişkin Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi" adlı çalışma, jürimiz tarafından
İlköğretim Anabilim Dalı Sınıf   retmenli i Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS
TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Bülent GÜVEN

Başkan (Danışman)

Yrd. Doç. Dr. Mustafa Aydın BAŞAR

 ye

Yrd. Doç. Dr. Ercan KOCA Y R K

 ye

ÖZET

Bu araştırmanın temel amacı sınıf öğretmenlerinin anne baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeylerini belirleyebilmektir. Bu amaç çerçevesinde 2007-2008 eğitim-öğretim yılında Çanakkale, Denizli ve Aydın illerinde görev yapmakta olan sınıf öğretmenleri üzerinde araştırma gerçekleştirilmiştir.

Öğretmenlerin kişisel bilgilerinin sorulduğu I. Bölüm ve anne baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeylerinin belirlenmesi ile ilgili olan 26 maddelik II. Bölümden oluşan anket ile veriler toplanmıştır. Verilerin analizinde cinsiyet, hizmet öncesi eğitim alma durumu ve hizmet içi eğitim alma durumuna göre farkın anlamlılığı t testi; görev yapılan iller, eğitim durumu, kıdem ve ebeveyn olma durumuna göre farkın anlamlılığı varyans analizi yöntemleri ile analiz edilmiştir

Araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük bir bölümünün anne-baba eğitimi konusunda yeterli düzeyde hizmet içi eğitim almadıkları, anne-baba eğitimi konusuna ilişkin olarak konferans/seminerlere katılım düzeylerinin yeterli olmadığı, anne-baba eğitimi konusuna ilişkin sunulan hizmet içi eğitim etkinliklerine çok az katıldıkları, anne- baba eğitimini konu alan yayınları bazen takip ettikleri, anne-baba eğitimi alanında yapılan; Anne-Çocuk Eğitimi Programı (AÇEP), Okul Öncesi Veli-Çocuk Eğitimi Programı (OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptığı çalışmalarını bazen takip ettikleri belirlenmiştir.

Öğretmenlerin meslektaşlarıyla sık sık anne-baba eğitimi konusuna ilişkin bilgi alışverişinde bulundukları, ebeveynleri; çocukla iletişim, etkili çalışma becerileri, serbest zaman etkinlikleri, motivasyon, sınav kaygısı konularında bilgilendirmek için toplantıları seyrek şekilde düzenledikleri ortaya çıkmıştır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin, anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman anne-baba-çocuk ilişkisine olumlu yönde katkı sağladığını savundukları, anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman çocuğun akademik başarısına olumlu katkı sağladığını düşündükleri, anne-baba eğitimi çalışmalarıyla; okulun ve anne-babanın çocuk üzerindeki beklentilerinin uzlaştırılabileceğine inandıkları, anne-babalarda davranış değişikliği meydana getirmenin uzun vadeli ve sabır gerektiren

bir süreç olduğunu düşündükleri, ebeveynlerin, çocukları üzerindeki beklentilerinin, çocuğun ilgi, yetenek ve olgunluk düzeyine uygun olmasında anne-baba eğitimi çalışmalarının olumlu katkısı olacağına inandıkları, anne-baba eğitimi çalışmalarıyla çocuğa yönelik şiddet eğiliminin azaltılabileceğine inandıkları, anne-baba eğitimi çalışmalarıyla, ebeveynlerin çocuğun cinsellikle ilgili sorularına basit, anlaşılır ve tatmin edici yanıtlar verme davranışlarının artacağına inandıkları, özellikle ergenlik dönemi başlangıcında yaşanan çocuk-ebeveyn çatışmalarının anne-baba eğitimi çalışmalarıyla azaltılabileceğine inandıkları, anne-babalara yönelik verilen eğitim sayesinde kariyer planlama konusunda çocuklarına daha esnek davranabildiklerine inandıkları, Türkiye’de yapılan anne-baba eğitimi çalışmalarını yetersiz buldukları şeklinde bulgulara ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anne Baba Eğitimi, Yetişkin Eğitimi, Yaşamboyu Eğitim, Halk Eğitimi

ABSTRACT

This research's aim is to determine the level of primary school teacher's proficiency level on the issue of parents education. The sample of the study is the primary school teachers who work in Çanakkale, Denizli and Aydın during 2007-2008 education period. The data were gathered with the help of a questionnaire with 26 questions and has two parts: The part I in which the teachers were asked personal questions and the part II in which it was tried to determine the proficiency level about parent education. During the analysis of the data according to gender, education before service and education in-service with T test and the understanding difference were analyzed according to the cities in which they are working, education, seniority, parenthood with the variance analysis method.

Most of the teachers who attended this research haven't taken enough in-service education about parent education, the level of participating to conferences on the issue of parents education is low, the participating rate of care education activities is insufficient, they sometimes follow the broadcasts about parents education, firstly education, guardian-child education program (OVÇEP) and the works of school-family unities.

They often share information with their colleagues about parents education but they rarely arrange meetings in order to inform parents on connecting with children, effective studying skills, free time activities, motivation and the exam anxiety.

They advocate parents education works always have positive effect on father-mother-child relationship.

They think parents education works always contribute positively child's academic success.

They believe that; with these parents education works, the expectations of school and parents on children can be reconciled.

They think, it is a long time duration and needs patience to make changes on parent's behaviours. They also believe that parents education works positively contributes to parents expectation changes, according to child's interests, skills and maturity level.

With parents education works, parents give much more simple, comprehensible and satisfying answers to children's questions about sexuality.

They believe that the conflictions between parents and children can be reduced especially at the beginning of adolescence.

They believe that; by the sake of given education, parents behave more flexible to their children about carrier planning.

The findings show that the parents education works are insufficient in Turkey.

Key Words: Parent Education, Adult Education, Lifelong Education, Citizien Education.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖZET	i
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER	v
TABLO LİSTESİ	xi
ÖNSÖZ	xv
BİRİNCİ BÖLÜM: GİRİŞ	1
1.1. Yetişkin Eğitimi	3
1.1.1. Yetişkinin Tanımı	3
1.1.2. Yetişkin Eğitiminin Tanımı	4
1.1.3. Yetişkin Eğitiminin Amaçları	6
1.1.4. Yetişkin Eğitimi Gerektiren Nedenler	7
1.1.4.1.. Örgün Eğitimle İlgili Nedenler	7
1.1.4.2.. Ekonomik ve Teknolojik Nedenler	8
1.1.4.3. Toplumsal Nedenler	9
1.1.5. Yetişkin Eğitiminin Dünyadaki Gelişimi	9
1.1.6. Yetişkin Eğitiminin Türkiye’deki Gelişimi	11
1.2. İlgili Araştırmalar	13
1.3. Problem Cümlesi	15
1.4. Sınırlılıklar	16
1.5. Araştırmanın Önemi	16

İKİNCİ BÖLÜM: YÖNTEM	18
2.1. Araştırma Modeli	18
2.2. Araştırma Evreni ve Örneklemi	18
2.3. Verilerin Toplanması	19
2.3.1. Veri Toplama Aracının Özellikleri	19
2.3.2. Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması	20
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: BULGULAR VE YORUM	21
3.1. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları ve Hizmet Öncesi Eğitimi Yeterli Bulma Düzeylerine Ait Bulgular ve Yorum	24
3.2. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları ve Hizmet İçi Eğitimi Yeterli Bulma Düzeylerine Ait Bulgular ve Yorum	25
3.3. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorum	25
3.4. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	36
3.4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	36
3.4.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	37
3.4.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	38
3.4.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	39

3.4.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	39
3.4.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	40
3.4.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması	41
3.5. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	42
3.5.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	42
3.5.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	43
3.5.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	44
3.5.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	45
3.5.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	45
3.5.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	46
3.5.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması	47
3.6. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	48

3.6.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	48
3.6.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	49
3.6.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	50
3.6.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	51
3.6.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	52
3.6.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	52
3.6.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması	54
3.7. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	55
3.7.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	55
3.7.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	56
3.7.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	57
3.7.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	58

3.7.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	59
3.7.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	60
3.7.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması	61
3.8. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	62
3.8.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	62
3.8.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	63
3.8.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	64
3.8.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	65
3.8.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	66
3.8.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	67
3.8.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması	68
3.9. Sınıf Öğretmenlerinin Ebeveynlere Destek Verilebilecek Konulara İlişkin Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorum	69

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: SONUÇ ve ÖNERİLER	73
KAYNAKÇA	78
EKLER	85
Ek-1. Veri Toplama Aracı	87
Ek-2. İzin Belgesi	92

TABLO LİSTESİ

Tablo 1. Katılımcıların Cinsiyet Özellikleri.	21
Tablo 2. Katılımcıların Görev Yapılan İl Özellikleri.	21
Tablo 3. Katılımcıların Hizmet Yılı Özellikleri.	22
Tablo 4. Katılımcıların Eğitim Durumu Özellikleri.	23
Tablo 5. Katılımcıların Görev Yaptıkları Yerleşim Yeri Özellikleri.	23
Tablo 6. Katılımcıların Ebeveyn Olma Durumlarına Ait Özellikler.	24
Tablo 7. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları.	25
Tablo 8. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları.	26
Tablo 9. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinlikleri.	27
Tablo 10. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyeleri.	29
Tablo 11. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeyleri.	32
Tablo 12. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumları.	33
Tablo 13. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşleri.	36
Tablo 14. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	38
Tablo 15. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	39
Tablo 16. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	40
Tablo 17. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda	41

Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.

Tablo 18. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	42
Tablo 19. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	43
Tablo 20. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	44
Tablo 21. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	45
Tablo 22. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	46
Tablo 23. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	47
Tablo 24. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	48
Tablo 25. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	49
Tablo 26. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	50
Tablo 27. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	51
Tablo 28. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	52
Tablo 29. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	53
Tablo 30. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	54
Tablo 31. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	55

Tablo 32. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	56
Tablo 33. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	57
Tablo 34. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi.	58
Tablo 35. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi.	59
Tablo 36. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi.	60
Tablo 37. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi.	61
Tablo 38. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi.	62
Tablo 39. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi.	63
Tablo 40. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına Ait Görüşlerinin Analizi.	64
Tablo 41. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına Ait Görüşlerinin Analizi.	65
Tablo 42. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	66
Tablo 43. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	67
Tablo 44. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	68
Tablo 45. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	70
Tablo 46. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	71
Tablo 47. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	72

Tablo 48. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi.	73
Tablo 49. Sınıf Öğretmenlerinin Ebeveynlere Destek Verilebilecek Konulara İlişkin Görüşleri.	74

ÖNSÖZ

Bir toplumun üyelerini toplumun beklentileri doğrultusunda ve toplumsal kalkınmayı sağlayacak bir biçimde yetiştirmesi, bireyin yaşamını daha iyi koşullarda sürdürmesi ve toplumsal yapı içerisinde üzerine düşen görev ve sorumluluğunu en etkin bir biçimde yerine getirmesi öncelikle bireye bu konuda verilecek eğitime bağlıdır. Bireylerin toplumsal güvenliklerini ve ekonomik verimliliklerini artırmak, değişen toplumsal ve ekonomik rollerine uyumlarını sağlamak amacıyla, sunulan eğitimin tarihi insanlık tarihi kadar eskidir. Hemen hemen her toplumda çocuk ve gençler kadar yetişkinlerin eğitime yönelik uygulamaların uzun bir geçmişi bulunmaktadır. İlk çağlarda kasıtlı eğitim uygulamaları yalnızca çocuk ve gençlere değil yetişkinlere yönelik olarak da düzenlenmekteydi. Antropoloji alanındaki bulgular ilkel kabilelerde gençlerin yaşça belli yetişkinlik dönemlerine geldiklerinde kabilenin tam ve sorumlu üyesi sayılabilmek için özel bir eğitimden geçirildiklerini göstermektedir. İçinde bulunduğumuz devirde bilim ve teknolojiye meydana gelen hızlı değişimler insanların eğitimini örgün eğitim çağıyla sınırlandırmayı olanaksız kılmakta ve bu durum yetişkin eğitimi kavramının önemini bir kat daha artırmaktadır.

Araştırmanın süreci boyunca görüş ve eleştirileri ile beni yönlendiren danışmanım Yard. Doç. Dr. Bülent GÜVEN'e ve maddi-manevi destekleriyle yanımda olan aileme teşekkürlerimi sunarım.

Araştırmanın ilgili alana önemli katkılar getirmesi dileğiyle.

Çağlar GÖKÇE

Çanakkale, 2009

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Toplumda yaygın olarak eğitimin insanlık ya da uygarlık tarihiyle başladığı düşüncesi egemendir. Oysa bu olgunun kökenleri, neden-sonuç ilişkisi dikkate alınınca daha gerilere götürülebilir, en azından ellerin kullanıldığı zamana değin. Çünkü; insanoğlunun yaşamını sürdürebilmesi için, doğanın var olan ürünlerini olduğu gibi kullanması, ellerini çalıştırarak yeni araçları yapabilme etkinliği bile uzun bir sürecin sonucudur. Bu bağlamda, ilk öğrenme davranışlarını içeren eğitim hareketleri, beslenme, korunma, araç kullanma ve yenilerini yapma, birlikte çalışma, yaşama, dayanışma, kutsala inanma gibi temel ve yaşamsal gereksinimlerin karşılanması çabalarıyla başlamıştır (Gediklioğlu 1991).

Yaşam koşulları insanda, doğadan daha çok yararlanmak, yaşamı güvence altına almak, daha etkin, koruyucu ve üretici araçlar yapmak, üretimi artırmak, bilgi ve becerileri, toplumsal değerleri yeni kuşaklara aktarmak gibi gereksinimleri belirginleştirmiştir. Bu nedenle eğitim; gereksinimin karşılanması için tasarlanan bir işle başlamış, yaşayarak elde edilen bilgi ve beceriler yeni bir işle daha etkin olarak kullanılır olmuştur (Özel 1996). Yazının kullanılmaya başlanmasıyla diğer bir eğitim biçimi olan örgün eğitimin temelleri atılmıştır. Topluma egemen sınıflarda okuma yazma gereksinimiyle, yeni bir dal olarak okul eğitimi, başka bir deyişle eğitimde kurumlaşma dönemi başlamıştır.

Eğitimi toplumsal açıdan ele alan Pestalozzi eğitimden herkesin yararlanması gerektiğini belirtmektedir. Pestalozzi; “Bütün doğa ve bütün tarih insanoğullarına birbirlerine yardım etmelerini haykırır. Fakat buna karşın, kimse bunu yapmaz. Onun için insanlara yapılacak en büyük iyilik, onlara kendi kendilerine nasıl yardım edeceklerini öğretmektir.” Ona göre, eğitim sürekli ve kesintisiz olmalıdır görüşünü ortaya koymuştur (Medici 1970).

Geray (1978), 19. ve 20. yüzyıllarda hızla gelişen bilimsel, teknolojik bulguların ve makine endüstrisinin gereği olarak, kuramsal bilgilerden çok, uygulama yoluyla yazılan deneysel bilgi ve buluşlara önem verilerek eğitimde köktenci değişiklikler olduğunu belirtir. 19.yüzyıla değin eğitim üstüne öne sürülen görüşler, araştırmalar, Pestalozzi dışında, evrensel bilgi, klasik hümanizm, idealizm ve toplumsal ülküler gibi kavramları içeren çocuk ve gençlerin eğitimi üzerinde yoğunlaşmış; okul çağı dışında kalanların eğitimi için planlı, sürekli ve amaçlı eğitimsel süreçler öngörülmemiştir. Ancak 19. yüzyılın ortalarına doğru, gelişmekte olan teknolojinin ve sosyo-kültürel atılımların etkisiyle eğitim yeni boyutlar kazanmaya başlamıştır. 20. yüzyıldan itibaren, sadece okul çağındaki çocukların ve gençlerin değil özellikle toplumların üretken potansiyel gücü olan bireylerinde genel, mesleki-teknik bilgi ve beceri düzeylerini yükseltmedikçe, deneyimlerini yaşamboyu zenginleştirmedikçe, üretimi nicel ve nitel olarak artırmanın olanaksızlığı anlaşılmıştır. Böylece ortaya “Halk Eğitimi”, “Yetişkin Eğitimi” gibi eğitim türleri çıkmıştır.

İlgili literatür incelendiğinde, örgün eğitim kurumları dışında, bireylerin eğitim gereksinimlerinin giderilmesi amacıyla düzenlenen ve düzenlenebilecek eğitim etkinliklerinden söz edilirken halk eğitimi, yaygın eğitim, yığın eğitimi, yetişkin eğitimi, anne baba eğitimi gibi kavramları aralarında farklılıklar bulunmasına karşın eşanlamlıymış gibi kullanıldığı görülmektedir. Bundan sonraki bölümde yetişkin eğitimi kavramı tanıtılmaya ve diğer kavramlarla farklılığı ortaya konmaya çalışılmıştır.

1.1. YETİŞKİN EĞİTİMİ

1.1.1. Yetişkinin Tanımı

Birçok ülkedeki resmi belgeler, yetişkini, yaşı 17 ile 21 üzerinde olup zorunlu öğrenimin ötesinde bir eğitim kurumuna tam zamanlı öğrenci olarak devam etmeyen kimse olarak tanımlamaktadırlar. Bu ülkelerdeki uygulamalarda, söz konusu tanımın dışına çıkılmamaktadır. Ancak günümüzde, gittikçe yaygınlaşan bir görüşe göre, yetişkin sayılmanın belli bir yaş sınırını aşmış olmaktan çok başka yönlerinin olduğu da ileri sürülmektedir. Zira, kişinin psikolojik olarak olgunlaştığı yaş, kişiden kişiye farklılık göstermektedir. 18 hatta 17 yaşın altındaki bazı gençler çalışma hayatına geçmiş olmakla kalmayıp evlenmiş bile olabilmektedirler (Lowe 1985).

Tekin (1996)'e göre, kimin yetişkin olarak tanımlanacağı konusunda ilk ölçüt kuşkusuz yaştır. Pek çok ülkede resmi belgeler belirli bir yaşın üstünde olan kişileri yetişkin olarak tanımlarlar. Bu anlamda yetişkinlik yasal hak ve görevlerle belirlenen bir statüdür. Yasal hak ve görevleri üstlenmesinin getirdiği bu statü, her ülkenin kendi toplumsal koşullarına göre değişeceğinden, yaşı ölçüt olarak değişmez bir yetişkin tanımı ortaya koymak olası görünmemektedir. Kronolojik yaş ölçütünün yetişkinler, çocuklar ve gençleri birbirinden ayırmada her duruma uygun bir gösterge olmadığı yetişkinlik kavramının daha çok bağımsızlıkla ilgili bir kavram olduğu, bu konuda genel eğilimin bir toplumda kendi yaşamlarını yönetme sorumluluğunu üstüne alan bireylerin yetişkin kabul edilmesi yönünde olduğu belirtilmektedir (Akt: Okur 1999).

Rogers(Akt:Güneş 1996) yetişkin kavramını üç temel ölçü ile açıklamaktadır.

- 1) **Olgunluk Ölçüsü:** Bireyin bütün yeteneklerini kullanabilmesi, kişiliğinin oluşması, büyümesi ve gelişmesi.
- 2) **Uygun Davranma Ölçüsü:** Diğer kişiler ve bizzat kendisi ile ilgili daha sağlıklı karar alabilmesi, uygun davranabilmesi.
- 3) **Bağımsız Olma Ölçüsü:** Gönüllü olarak iş yapma, çalışma ve sorumluluk üstlenebilme durumudur .

Bu üç ölçü göz önünde bulundurularak yetişkin; zorunlu öğrenim çağı dışına çıkmış, olgunlaşmış, uygun davranabilen ve bağımsız olabilen kişi olarak tanımlanabilir.

1.1.2. Yetişkin Eğitiminin Tanımı

Lowe (1985)'a göre eğitilen kişinin çocuk, genç, yetişkin ya da yaşlı olması öğrenme ve eğitim sürecini farklı tanımlamamızı gerektirmez. Ancak yetişkin eğitiminin hedef kitlesi, eğitim programlarının içeriği, kullanılacak öğretim yöntemleri, kayıt, devam koşulları yönlerinden çocuk ve gençlere yönelik eğitimden farklı olarak düzenlenmesi gerekmektedir. Çünkü yetişkin bireylerin kişiliği, bilgi birikimi, davranış şekilleri çocuk ve gençlere göre farklılıklar göstermektedir.

OECD'nin tanımına göre yetişkin eğitimi: “zorunlu öğrenim çağının dışına çıkmış ve asıl uğraşısı artık okula gitmek olmayan kimselerin, hayatlarının herhangi bir aşamasında duyacakları öğrenme gereksinimini ya da ilgiyi tatmin etmek üzere özellikle düzenlenen faaliyetleri ya da programları kapsar.

UNESCO'nun bir tanımına göre de yetişkin eğitimi: “genellikle onbeş ya da daha ileri yaşta olup normal okul ve üniversite sisteminin dışında bulunan kimselerin yararına sunulan ve gereksinimlere göre düzenlenen eğitimidir.” (Okçabol 1994)

Coombs ve diğerlerinin (Akt: Özel 1996) tanımına göre ise “ister bağımsız bir etkinlik olsun, ister daha geniş bir etkinliğin önemli bir yanı olarak görülsün, örgün eğitim sistemi dışında öğrenmek isteyen kimselere, belirli öğrenme hedeflerine yönelik hizmet üzere düzenlenmiş her türlü eğitim etkinliğidir.

Geray (1978)’a göre herhangi bir eğitsel etkinliğin yetişkinlere yönelik bir eğitim sayılabilmesi için şu koşulları gerçekleştirmesi gerekir;

1. Eğitimin, işi okula gitmek olmayan, fakat toplumda sorumluluk yüklenmiş veya yüklenmeye elverişli durumda olan yetişkinlere verilmesi,
2. Yeteneklerini, hareketlerini, davranışlarını geliştirmek amacıyla bir öğrenci-öğretici, daha doğrusu katılımcı eğitimci ilişkisinin kurulması,
3. Öğrenci-öğretici ilişkisinin düzenli ve tasarlanmış bir yapıda olması gereklidir.

Bu tanımlardan şu sonuçlar çıkarılabilir (Bülbül, 1987; Akt: Özel 1996):

1. Yetişkin eğitiminin hedef grubuna, herhangi bir örgün eğitim kurumunun tam zamanlı programlarına devam eden belli yaş grubundaki çocuk ve gençler dışında kalan herkes girmektedir. Hatta, bir örgün eğitim kurumunun öğrencisi olup da, o kurumun programında yer almayan bir konuda herhangi bir eğitim etkinliğine katılan bir çocuk ya da genç de yetişkin eğitiminin kapsamına girmektedir.
2. Yetişkin eğitimi, ister örgün eğitim programlarında olduğu gibi diploma vermeye yönelik olsun, ister bir meslek sertifikası vermeyi amaçlasın, isterse kredisiz olsun, hedef grupları belli, amaç ve hedefleri belirli, düzenli planlı bir eğitimidir.

3. Yetişkin eğitimi, amaçlanan eğitim türü ne olursa olsun, düzenlenirken ve uygulanırken, yetişkinlerin bireysel özelliklerinin, gereksinimlerinin, koşullarının dikkate alındığı, kuralların esnek tutulduğu bir eğitimidir.
4. Yetişkin eğitimi programlarının içeriğini bireyin ve toplumun gereksinimleri belirler. Yetişkinlerin öğrenme gereksinimi duydukları her konu yetişkin eğitiminin kapsamına girer.

1.1.3. Yetişkin Eğitiminin Amaçları

OECD tarafından yayınlanan raporlarda; yetişkin eğitiminin amaçları ulusal ve yerel olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır (Lowe 1985).

Ulusal amaçlar; bir toplumda ekonomik, kültürel, bilimsel, teknolojik ve siyasal değişmelere bağlı olarak bireylere, yeni bilgi ve beceri kazandırmaktır.

Yerel amaçlar; yerel toplulukların yerel sorunlarını çözmelerine olanak sağlamak ve bölgelerinde yaşamlarını sürdürmelerini kolaylaştırmaktır.

Ülkemizde yetişkin eğitiminin amaçları MEB'nca şu şekilde belirtilmiştir (Celep 2003):

- Bireylere okuma yazma öğretmek ve yaşamboyu eğitimlerini sağlamak.
- Toplum üyelerinin Atatürk devrimlerine bağlı bilimsel, özgür ve demokratik düşünme güçlerini geliştirici çalışmalar yapmak.
- Toplum kalkınmasını sağlamak için, kamusal, özel ve yerel kaynakları harekete geçirerek, kalkınma projelerine bireylerin katılımını sağlamak.
- Ulusal kültür değerlerini korumak, evrensel kültüre açık olarak geliştirmek ve yaygınlaştırmak.

- Yerel özellikler ve gereksinimlere göre eğitim-öğretim, istihdam ve pazarlamaya yönelik çalışmalar yapmak.
- Sanayinin gereksinim duyduğu işgücünün yetiştirilmesine yardımcı olmaya yönelik olarak çeşitli mesleklerde çalışanların hizmet içinde yetiştirilmesi için gerekli olanakları sağlamak.
- Kırsal kesimden kente göç eden bireylerin bulunduğu topluluğa uyumunu sağlayıcı etkinlikler düzenlemek.
- Halk sağlığının korunması, aile planlaması, sivil savunma gibi konularda yetişkinleri bilinçlendirmek.
- Boş zamanların sosyal ve kültürel etkinliklerle değerlendirilmesine yönelik eğitim çalışmaları yapmaktır.

1.1.4. Yetişkin Eğitimi Gerektiren Nedenler

Yetişkin eğitimi gerekli kılan nedenler; örgün eğitimle ilgili nedenler, ekonomik ve teknolojik nedenler, toplumsal nedenler olmak üzere üç başlıkta incelenebilir (Okçabol 1994).

1.1.4.1. Örgün Eğitimle İlgili Nedenler

Freire (1991)'ye göre, örgün eğitim “bankacı” bir modele dayanmaktadır. Çocuğa onbeş yıl sonra işine yarayacağı varsayılan bilgiler verilmektedir. Oysa örgün eğitimde verilen bilgilerin büyük bir kısmı bu süreç içinde hızla değişmekte, çocuk yetişkin olduğunda kimi bilgiler doğruluğunu ve değerini yitirmiş olmaktadır (Özel 1996).

Öyle ki, örgün eğitimden yeterince yararlanamamış aileler bir yandan çocuğun aile içindeki eğitiminde yetersiz olurken öte yandan okula giden çocuğuna yeteri kadar destek verememekte, yardımcı olamamakta, çocuğun eğitsel ve gelişimsel sorunlarına eğilememektedir. Bu durum, yoksul yörelerde okula giden çocukların eğitimden yeterince yararlanmalarını da engellemektedir. Yetişkin eğitimi anne-babaların bu eksikliğini giderme aracı olabilmektedir (Okçabol 1994).

1.1.4.2. Ekonomik ve Teknolojik Nedenler

Bir toplumun ilerlemesindeki en önemli etken ekonomik ve teknolojik yönden gelişmişliğidir. Bu temel düşünceden hareketle Duman (1999) yetişkin eğitimi gerektiren ekonomik ve teknolojik nedenleri şu şekilde sıralamıştır:

1. Köyden kente göç ya da kırsal bölgelerdeki ekonomik ve teknolojik değişimler sonucunda insanların yeni bilgi, beceri ve davranışlara gereksinim duyması.

2. İstihdam ile ilgili düzenlemelerin ve gereksinimlerin köklü değişimi sonucunda niteliksiz insan gücüne olan gereksinimin hızla yok olması. Bunun yanında nitelikli insan gücüne olan gereksinimin hızla artması ve örgün eğitim yoluyla bu gereksinimlere yanıt verilemeyecek olması.

3. İletişim teknolojisindeki hızlı değişim sonucunda insanların çok uzaklarda olan bitenden haberdar olması. Dünyanın küresel bir köy haline gelmesi.

4. Bilgi teknolojisindeki baş döndürücü gelişmeler sonucunda, bilginin üretimi, dağıtımı, paylaşımı, denetimi ve kullanımında meydana gelen köklü değişimler.

Yetişkin eğitimi, bireylerin tüm bu ekonomik ve teknolojik değişimlere uyum sağlaması ve onların üstesinden gelmesine yardımcı olmak gibi bir rol üstlenmektedir. Bu rolü örgün eğitimden beklemek neredeyse imkansızdır.

1.1.4.3. Toplumsal Nedenler

Yetişkin eğitimi, toplumsal değişme açısından yatay ve dikey hareketlilikte önemli role sahiptir (Geray 1978).

Yatay hareketlilik; sınıf değiştirmeden meslek ya da yer değiştirme olarak tanımlanabilir. Köyden kente göçün meydana getirdiği değişimlerin, göç eden bireyler üzerindeki olumsuz etkilerinin en aza indirgenmesi ve bu bireylerin göç ettikleri yerlere uyum sağlamasında yetişkin eğitimi etkinliklerinin rolü büyüktür (Celep 2003).

Dikey hareketlilik; bir anlamda sınıf değiştirmedir. Statü ve sınıf değiştirmede eğitimin rolü gözardı edilemez. Bireyin üst öğrenimle bir meslek sahibi olması gelirinde ve statüsünde belirli bir yükselmeyi beraberinde getirmektedir (Celep 2003).

1.1.5. Yetişkin Eğitiminin Dünyadaki Gelişimi

Tarihsel süreci insanlık tarihiyle başlayan yetişkin eğitimi çalışmaları 20.yüzyıla gelindiğinde İngiltere’de yüksek bir ivme kazanmıştır. 1905 yılında kurulmaya başlayan İşçi Eğitim Birliğinin ardından Birinci Dünya Savaşından sonra 1919 yılında yetişkin eğitimi komisyon raporu hazırlanmış; ve bu raporla yetişkin eğitiminin lüks ve kısa süreli bir çalışma değil, aksine sürekli ulusal bir gereklilik ve vatandaş olmanın bir ön koşulu olarak yaşamboyu devam edecek bir süreç olduğu önemle vurgulanmıştır. 1921 yılında İngiliz Ulusal Yetişkin Eğitimi Enstitüsü kurulmuş ve çalışmalarına başlamıştır. Böylece üniversitelerin yetişkin eğitimi çalışmalarında etkin rol oynamaları sağlanmıştır (Duman 1999).

Amerika Birleşik Devletleri'nde yetişkin eğitimi çalışmaları 1930'lu yıllarda yoğunluk kazanmıştır. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından rehberlik çalışmalarının da başlamasına sebep olan insanın değerli bir varlık olduğu görüşü yetişkin eğitimi çalışmalarının da hız kazanmasını sağlamıştır. Özellikle göçmenlerin Amerikanlaştırılması işlevini büyük ölçüde Halk Okulları adı verilen kurumlar gerçekleştirmiştir (Lowe 1985).

Avusturya'da yetişkin eğitiminin başlangıç noktası, 1848 devriminden sonra kurulmuş olan İşçi Eğitimi Dernekleri kabul edilir. 1867 anayasası, eğitim amaçlı derneklerin kurulmasına olanak sağlamıştır. 1885 yılında Viyana Üniversitesi, halka yönelik kurslar açmaya başlamış; 1901 yılında ise yetişkinler için kolejler açılmaya başlanmıştır. Eğitim Bakanlığı yetişkin eğitimiyle ilgilenmeye başlamış, daha sonraları yetişkin eğitime yasal çerçeve kazandırılmış ve Yetişkin Eğitimi Enstitüsü kurulmuştur. 19. yüzyılın sonlarına doğru, üniversiteler ilk gerçek yetişkin eğitimi uygulamaları olarak kabul edilen "Halk Konferansları" nı başlatmışlardır. 20. yüzyılın başlarında ise sendikaların düzenledikleri yetişkin eğitimi etkinlikleri önem kazanmıştır (Duman 1999).

Japonya'da 1868 yılında başlayan yetişkinlere yönelik eğitim çalışmaları İkinci Dünya Savaşı'na kadar imparatora tamamıyla bağlı bir ulus yaratma amacı gütmekteydi. İkinci Dünya Savaşının ardından düzenlenen yetişkin eğitimi çalışmalarında ise amaç demokratik yaşam kurallarını benimsemiş, modern bir ulus yaratmaktır (Duman 1999).

Çekoslovakya ve Polonya'da 1950'li yıllarda büyük kentlerde ana-baba okulları kuruldu. Kentlerde çok yaygın olan halk üniversiteleri de kendi bünyelerinde ana-baba okulları açtılar. Yugoslavya'da "Gençlik Dostları Hareketi" ile yetişkinlere yönelik eğitim faaliyetleri, 1950'den itibaren ülke çapında yaygınlaştı. Daha sonra bu birlik bir federasyon aracılığıyla kentlere ve kırsal bölgelere ulaştı. Ayrıca İşçi

Üniversiteleri de federasyonla ilişki kurarak ana-babalara yönelik yayınlar ve konferanslar gerçekleştirdiler (İsambert 1976; Akt: Özel 1996).

Tüm bu çalışmaların yanında UNESCO tarafından ilki 1949 tarihinde olmak üzere beş kez düzenlenen “Dünya Yetişkin Eğitimi Konferansları”nın yetişkin eğitimi çalışmalarına ve literatürüne çok geniş katkılar sağladığı da belirtilmelidir (Duman 1999).

1.1.6. Yetişkin Eğitiminin Türkiye’deki Gelişimi

Ülkemizde Cumhuriyetin kurulması ve 1928 Harf Devrimi’nin hemen ardından Atatürk’ün önderliğinde başlatılan en önemli yetişkin eğitimi çalışması Millet Mekteplerinin açılmasıdır. Millet Mektepleri’nin amacı; Türk halkını, okuyup-yazmaya muktedir bir hale getirmek ve ona, geçim ile yaşamın gerektirdiği ana bilgileri kazandırmak olarak belirtilmiştir. O yıllarda yetişkin eğitimi, yetişkinlere okuma-yazma öğretmek ve temel bilgileri kazandırmak olarak gündeme gelmiştir (Güneş 1996).

Daha sonraki yıllarda, sanat okullarına bağlı, köylerde, erkekler için demircilik, marangozluk ve yapı gibi kurslar, kadınlar için ise biçki-dikiş kursları açılmaya başlanmıştır. Bu durum yetişkinlere okuma-yazma ve temel bilgilerin yanında, bazı becerilerin de kazandırılmaya çalışıldığını göstermektedir.

Ülkemizdeki yetişkin eğitimi çalışmalarını incelemek ve değerlendirmek üzere 1951 yılında davet edilen Amerikalı Prof. W.Dickerman, tarafından hazırlanan raporda; yetişkin eğitimi kavramı açıklanmıştır. Bu açıklamalara göre yetişkin eğitimi, sadece okuma yazma öğretmek değil, aynı zamanda, sağlık eğitimi, meslek eğitimi, günlük yaşamı sürdürmeye yönelik temel eğitim, kooperatifçilik eğitimi ve spor eğitimini de kapsamaktadır (MEB 1990; Akt: Güneş 1996).

1957 yılında toplanan 6. Milli Eğitim Şurası'nda yetişkin eğitimi konusu ele alınmıştır. Ancak bu şurada yetişkin eğitimi daha çok kırsal kesimlerde yaşayanlara ve yeterince eğitim görmemiş kişilere yönelik olarak düşünülmüştür. Dolayısıyla yetişkin eğitimi kavramı, sadece kırsal yörelerde yaşayanlara yönelik bir eğitim gibi anlaşılmıştır.

1960 yılında kurulan Halk Eğitimi Genel Müdürlüğü'nün başlıca görevleri “Yetişkinlere okuma-yazma öğretimi, temel ve genel bilgi öğretimi, toplum eğitimi, inceleme ve araştırma” şeklinde belirtilmiştir. Burada da yetişkin eğitimi kavramı içinde okuma-yazma, temel ile genel bilgi ve toplum eğitimi yer almaktadır (Güneş 1996).

1962 yılında toplanan 7. Milli Eğitim Şurası'nda yetişkin eğitimi şu şekilde tanımlanmaktadır. “Yurttaşların çalışma gücünü artırmak, yaşayış seviyesini yükseltmek ve insani meziyetlerini geliştirmek amacıyla okul eğitimi dışında veya yanında yapılan eğitim ve öğretim çalışmalarıdır.

(http://ttkb.meb.gov.tr/secmeler/sura/7_sura.pdf).

1973 yılında yayınlanan Milli Eğitim Temel Kanunu'nda eğitim sistemimiz, örgün ve yaygın eğitim olmak üzere iki ana bölümde toplanmaktadır. Yaygın eğitim, Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinde şöyle tanımlanmaktadır:

Örgün eğitim sistemine hiç girmemiş ya da herhangi bir kademesinde bulunan veya bu kademedен çıkmış bireylere, gerekli bilgi, beceri ve davranışları kazandırmak için örgün eğitimin yanında veya dışında onların, bilgi istek ve yetenekleri doğrultusunda ekonomik, toplumsal ve kültürel gelişmelerini sağlayıcı nitelikte, çeşitli süre ve düzeylerde yaşam boyu yapılan eğitim-üretim-rehberlik ve uygulama etkinliklerinin tümüdür (Güneş 1996).

Yetişkin eğitimi konusunda toplanan 13. Milli Eğitim Şurası'nda; yaygın eğitim, yetişkin eğitimi ve halk eğitimi kavramları tartışılmıştır. Bu tartışmalarda, Turhan Oğuzkan, halk eğitimi kavramını, Meşrutiyet döneminde Fransız'lardan aldığımızı ve halk terbiyesi olarak uyguladığımızı belirtmektedir. Halk eğitimi kavramını genişletmek için dünyadaki gelişmelere paralel olarak “yetişkin eğitimi” kavramını kullanmamız gerektiğini vurgulamaktadır

(http://ttkb.meb.gov.tr/secmeler/sura/13_sura.pdf).

Bu gelişmeler özetlenecek olursa, yetişkin eğitimi kavramını ülkemizde de diğer ülkelere benzer bir seyir izlediği söylenebilir. Yıllarca, yetişkin eğitimi kavramının içeriğinden daha çok bu kavrama verilecek isim tartışma konusu olmuştur. Kimilerine göre, yaygın eğitim, kimilerine göre halk eğitimi, kimilerine göre de yetişkin eğitimi daha uygun düşmektedir. Ancak son yıllardaki gelişmeler bu duruma açıklık getirmiş ve giderek “yetişkin eğitimi” kavramı yerleşmeye başlamıştır.

1.2. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Lombard (1982), ebeveyn eğitim programına en az iki yıl katılan ebeveynlerle, hiç katılmayan ebeveynler üzerinde yaptığı karşılaştırmalı araştırma sonucunda şu bulgulara ulaşmıştır.

Ebeveyn eğitim programına katılanlar;

1. Çocuğun eğitimine daha fazla ilgi ve katılım gösterirler.
2. Okul aktivitelerine daha çok katılırlar.
3. Çocuklarına karşı daha pozitif bir tutum sergilerler.

Kliman ve Vukelich (1985), yaptıkları araştırma sonucunda şu bulgulara ulaşmışlardır;

1) Ebeveynlerin çocuk gelişimi ve davranışı hakkında sahip oldukları bilgiler birbirine benzemektedir. Anne-babalar önemli ölçüde bilgi birikiminden yoksundurlar.

2) Ebeveynler kendilerine gerekli bilgileri elde etmek için çok çeşitli ve farklı kaynaklara başvurumaktadırlar. Annelerin çoğu çocuk yetiştirme sorunları ve çocuk gelişimi konusundaki sorunlarını kendi anne babalarına yöneltmekte, onlardan aldıkları cevaplar doğrultusunda hareket etmektedirler. Babaların çoğu ise kitap ve dergilerde buldukları bilgileri ya da doktorların yaptığı açıklamaları dikkate almaktadırlar. Anne-babalar, kitap ve dergilerin çocuk eğitimi konusunda bilgi edinilecek önemli kaynaklar olduğunu kabul etme eğilimi göstermektedirler.

Morrison ve Haas (1984), ebeveynlerin çocuk yetiştirme konusundaki ilgileri ve yardım arama kaynaklarını inceleyen araştırmalarının sonucunda; ebeveynlerin çocuk gelişimi ve büyüme sürecinin önemli noktalarına ilişkin temel bilgilere sahip olma isteği ve arayışı içinde olduklarını, bunun için de çoğunlukla doktora başvurduklarını ortaya koymuşlardır.

Pherson ve Robinson (1990), yapmış oldukları çalışmada, on haftalık bir ebeveyn eğitim kursuna katılmanın; ebeveynlerin kendine güven, çocuk davranışlarının nedenlerini görebilme, affetme ve anlayışlı olabilme davranışlarının gelişmesine bir etkisinin olup olmadığını araştırmışlardır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular; kursa katılanların kendine güven ve çocuklarının davranışlarının nedenlerini görebilme konularında belirgin bir ilerleme gösterdiklerini ortaya koymuştur.

Schaefer (1991), yapmış olduğu araştırmada, anne-çocuk ilişkilerini incelemiş ve anne-baba eğitiminin çocuğun tüm okul gelişimi açısından yararlı olduğunu ortaya koymuştur.

Wind ve Brown (1987), Jamaika’da “Ebeveyn Etkinliğini Yükseltme” adlı anne-babalara yönelik bir eğitim programı uygulamışlardır. Eğitim sonunda anne-babaların çocuklarla ilgili beklentilerindeki değişikliğe bakılmıştır. Uygulanan son test sonuçları ebeveynlerin çocuklarından beklentilerinin onların gelişim özelliklerine daha uygun olduğunu, cezalandırmada azalma, sevgi gösterme ve ödüllendirme davranışlarında artma olduğunu ortaya koymuştur (Çağdaş 2003).

Gordon 1960’lı yıllarda Kaliforniya’da “Etkili Ana-Baba Eğitimi”ni (EAE) başlatmıştır. EAE’de anne-babalara günlük yaşantılarında, çocukları ile sorunlarını çözümleyebilmeleri için gerekli olan bilgi ve beceriler kazandırılmıştır. Ayrıca aile içindeki hakların önemi, evde güç kullanmayı gerektirmeyen demokratik ortamın gereği ve çocuklarıyla karşılıklı sevgi, saygı duyguları içeren ödüllendirici ilişkiler kurma becerisi konularında yeni bir bakış açısı edinmelerine yardımcı olunmuştur. Eğitime alınan anne-babaların çoğu, çocuk eğitiminde cezanın kaldırılabilceğini belirtmişlerdir ve çocuklarına karşı cezacı tutum ve davranışlarında azalma olduğu gözlenmiştir (Gordon 1996; Akt: Çağdaş 2003).

Özel (1996), “ana-baba okulu” adı altında İstanbul, Tekirdağ ve Balıkesir’de uygulanan ebeveyn eğitim programına katılan ve katılmayan anne-babalar üzerinde yaptığı araştırmada; eğitim programına katılanların; çocuklarıyla daha sağlıklı iletişim kurduklarını, çocuklarını özgür birer birey olarak gördüklerini ve çocukların cinsellikle ilgili sorularının net ifadelerle yanıtlanması gerektiğini düşündükleri bulgularına ulaşmıştır.

1.3. PROBLEM CÜMLESİ

Sınıf öğretmenlerinin anne-baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri nedir? Bu ana probleme dayalı olarak belirlenen alt problemler aşağıdaki gibidir.

Sınıf öğretmenlerinin anne –baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri;

- a) cinsiyetlerine
- b) görev yaptıkları illere
- c) eğitim durumlarına
- d) mesleki deneyimlerine
- e) hizmet içi eğitim alma
- f) Ebeveyn olma durumlarına göre farklılık göstermekte midir?

1.4.SINIRLILIKLAR

- Araştırma 2007–2008 öğretim yılında Çanakkale, Denizli ve Aydın illerinin merkez ilçelerindeki ilköğretim okullarında görev yapmakta olan sınıf öğretmenleri ile
- Veri toplama aracındaki maddelerle sınırlandırılmıştır.

1.6.ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Eğitimin doğumla birlikte başladığı görüşü kabul edilen bir gerçektir. Bu nedenle doğum sonrası evde ana-baba tarafından başlatılan eğitim çocuğu geleceğe hazırlamada önemli bir rol oynar. Ebeveyn belli bir süre informal biçimde sunduğu eğitimi formal yapıyla desteklemek ister ve çoğunlukla çocuğun eğitim sorumluluk ve görevini okul adı verilen kurumlara bırakır. Bununla birlikte bu görev sadece

örgün eğitim süreciyle sınırlı tutulmamalıdır. Çünkü eğitim bir yaşama biçimidir ve sürekli değişen ve gelişen dünya ile ilgili olmanın yoludur. Bu yüzden bireyin eğitimi yaşam boyu sürmelidir. Yaşam boyu eğitim kavramının yaygınlaşması yetişkin eğitimi alanının gelişmeye başlaması ile eşzamanlıdır çünkü yetişkin eğitiminin üzerinde durduğu zemin ve dayandığı temel, yaşam boyu eğitimidir (Duman, 1999). İnsanlık tarihiyle başlayan yetişkin eğitimi insanlara yaşamlarını sürdürmeleri için gerekli olan avlanma ve kendini koruma teknikleri, yiyecek toplama vb becerilerinin öğretilmesiyle başlar. Daha sonraları dinsel temelli bazı eğitsel etkinlikler şeklinde ortaya çıkan yetişkin eğitimi etkinlikleri giderek karmaşıklaşmış, zamana ve mekana bağlı olarak çeşitlilik göstermiştir. UNESCO tarafından düzenlenen “Dünya Yetişkin Eğitimi Konferansları” ve diğer toplantılar yetişkin eğitimi alanının gelişmesinde önemli kilometre taşları olmuştur. Türkiye’de yetişkin eğitimi yıllar boyu okuma yazma eğitimi ve mesleki eğitim boyutunda ele alınmıştır. Ancak toplumsal gelişmeler ve aile yapılarının değişmesiyle yetişkin eğitimi çalışmalarına bir çeşitlilik gelmiştir. Ana-baba eğitimi programları, bireyselleştirilmiş eğitim programı (BEP), anne çocuk eğitimi programı (AÇEP), okul öncesi veli çocuk eğitimi programı (OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptıkları faaliyetler bu alanda Türkiye’de yapılan çalışmaların başlıcalarıdır. Ancak bu çalışmaların yeterli olduğunu söylemek olanaklı değildir. Bu çalışmayla aile katılımının yüksek düzeyde olduğu ilköğretim birinci basamaktaki sınıf öğretmenlerinin ana-baba eğitimi konusundaki yeterlikleri belirlenerek yetişkin eğitimi literatürüne katkıda bulunulabilecektir.

İKİNCİ BÖLÜM

YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin ana-baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerini belirleyebilmektir. Bu araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Nicel araştırmanın temel çalışma prensibi herhangi bir etkeni inceleyerek değişkenler arasındaki neden-sonuç ilişkilerini tespit etmek ve sonuçları karşılaştırarak ölçmek için nicel araştırma yöntemleri kullanma şeklindedir (Ekiz 2003). Araştırma betimsel nitelikte olduğundan ilişkisel tarama modeli uygulanmıştır.

Bu araştırmada; sınıf öğretmenlerinin ana-baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerini belirleyebilmek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan anket formları uygulanmıştır. Belli değişkenleri kullanarak bu değişkenler açısından ayrıntılı betimlemeler yapılmış, bu betimlemeler birbiriyle karşılaştırılmış, karşılaştırmalar yapılırken benzerlik ve farklılıklar dikkatlice belirlenmiş ve elde edilen sonuç yorumlanmıştır.

2.2. Araştırma Evreni ve Örneklemi

Bu araştırmanın evrenini, 2007–2008 eğitim öğretim yılında Çanakkale, Aydın, Denizli illerinde görev yapmakta olan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır.

Örneklemi ise Çanakkale, Aydın, Denizli illerinin merkez ilçelerindeki ilköğretim okullarında görev yapmakta olan 331 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır.

2.3. Verilerin Toplanması

Verileri toplamak amacıyla anket formlarının deneklere uygulanabilmesi için gerekli izinler alınmış ve örneklem olarak alınan okullarda görev yapmakta olan 387 sınıf öğretmenine teslim edilmiş ve anket formunu cevaplamaları sağlanmıştır. Öncelikle uygulamanın yapıldığı okullar ile irtibat kurularak kendilerine araştırmanın amacı hakkında bilgi verilmiş ve anketler araştırma izin yazısı ile birlikte bizzat araştırmacı tarafından okullara dağıtılmıştır. Anketlerden 356 tanesi geri dönmüştür. Anketlerden 25 tanesi boş bırakıldığı ya da amaca uygun doldurulmadığı için değerlendirmeye alınmamıştır. Sonuç olarak örnekleme alınan okullarda görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerine ait 331 anket formu geçerli kabul edilerek değerlendirmeye alınmıştır.

2.3.1. Veri Toplama Aracının Özellikleri

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu kullanılmıştır. Anket geliştirme sürecinde alanda yapılmış çalışmalar incelenmiş ve konu ile ilgili literatür taraması yapılmıştır. İncelemeler doğrultusunda ölçme aracının taslağı hazırlanmış ve hazırlanan taslak alan uzmanlarının görüşlerine sunularak görünüş ve kapsam geçerliği sorgulanmıştır. Yapılan ön uygulama sonucunda ölçme aracının Cronbach Alpha katsayısı 0.88 olarak hesaplanmış ve gerekli düzenlemeler yapılarak iki ana bölümden oluşan ölçme aracına son şekli verilmiştir. Öğretmenlerin kişisel bilgilerinin sorulduğu I. Bölüm ve anne baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeylerinin belirlenmesi ile ilgili olan 26 maddelik II. Bölümden oluşan anket ile veriler toplanmıştır.

2.3.2. Verilerin Çözümlemesi

Elde edilen veri toplama araçlarının uygulaması tamamlandıktan sonra ulaşılan 331 katılımcıya ait veriler değerlendirmeye alınmıştır. Araştırmada SPSS

paket programından yararlanılmıştır. Öncelikle sınıf öğretmenlerinin anket formundaki sorulara verdikleri yanıtların frekans (f), yüzde (%), aritmetik ortalamaları ($\bar{X}$) ve standart sapmaları (SS) hesaplanmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyet, hizmet öncesi eğitim alma durumu ve hizmet içi eğitim alma durumu değişkenleri açısından Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla t testi yapılmıştır. Yine sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları iller, eğitim durumları, mesleki deneyimleri, ebeveyn olma durumları değişkenlerine göre Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Farklılığın kaynağını belirleyebilmek için ise Scheffe testi uygulanmıştır.

Verilerin çözümlenmesinde, sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeylerine ait yanıtların puanlarını hesaplamak amacıyla veri toplama aracında yer alan maddelere , “Her zaman” için 5, “Sık sık” için 4, “Bazen” için 3, “Çok az” için 2, “Hiçbir zaman” için 1 puan verilmiştir. Çözümlemeler sonucunda elde edilen bulgular, 1.00-1.80’e kadar “Hiçbir zaman” 1.81-2.60’a “Çok az”, 2.61-3.40’a kadar “Bazen”, 3.41-4.20’e kadar “Sık sık”, 4.21-5.00’a kadar “Her zaman” aralıkları temel alınarak yorumlanmıştır. Sınıf öğretmenlerinin ebeveynlere destek olunabilecek konulara ilişkin görüşlerine ait yanıtların puanlarını hesaplamak amacıyla da ankette yer alan maddelere , “Evet” için 3, “Kısmen” için 2, “Hayır” 1 puan verilmiştir. Çözümlemeler sonucunda elde edilen bulgular, 1.00-1.66’a kadar “Hayır”, 1.67-2.33’e kadar “Kısmen”, 2.34-3.00’a kadar “Evet” aralıkları temel alınarak yorumlanmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR VE YORUM

Araştırmada ilk olarak katılımcıların kişisel özelliklerini belirten çeşitli değişkenlere ait frekans ve yüzdelik dağılımı verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Cinsiyet Özellikleri

Özellik	f	%
Cinsiyet		
Kadın	194	58.6
Erkek	137	41.4
TOPLAM	331	100.0

Tablo 1’de araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin yüzde 58.6’sı kadın öğretmenlerden, yüzde 41.4’ü ise erkek öğretmenlerden oluşmaktadır.

Tablo 2. Katılımcıların Görev Yapılan İl Özellikleri

Özellik	f	%
Görev Yaptıkları İl		
Çanakkale	85	25.7
Aydın	119	36.0
Denizli	127	38.4
TOPLAM	331	100.0

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları illerin frekans ve yüzdelik dağılımları incelendiğinde, yüzde 25.7'sinin Çanakkale'de, yüzde 36'sının Aydın'da, yüzde 38.4'ünün Denizli'de görev yapmakta oldukları görülmektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Hizmet Yılı Özellikleri

Özellik	f	%
Hizmet Yılı		
1-5 yıl	65	19.6
6-10 yıl	57	17.2
11-15 yıl	65	19.6
16-20 yıl	61	18.4
21-25 yıl	47	14.2
26 yıl ve üzeri	36	10.9
TOPLAM	331	100.0

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin hizmet yıllarının frekans ve yüzdelik dağılımları incelendiğinde, yüzde 19.6'sının 1-5 yıl arası kıdeme sahip, yüzde 17.2'sinin 6-10 yıl arası, yüzde 19.6'sının 11-15 yıl arası, yüzde 18.4'ünün 16-20 yıl arası, yüzde 14.2'sinin 21-25 yıl arası ve yüzde 10.9'unun 26 yıl ve üzeri kıdeme sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 4. Katılımcıların Eğitim Durumu Özellikleri

Özellik	f	%
Eğitim Durumu		
Ön lisans	56	16.9
Lisans	208	62.8
Yüksek Lisans	10	3.0
Doktora	3	.9
Lisans Tamamlama	31	9.4
Sınıf Öğretmenliği Sertifika Programı	4	1.2
Diğer	19	5.7
TOPLAM	331	100.0

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin eğitim durumlarının frekans ve yüzdelik dağılımları incelendiğinde, yüzde 16.9'unun ön lisans mezunu, yüzde 62.8'inin lisans, yüzde 3'ünün yüksek lisans, yüzde .9'unun doktora, yüzde 9.4'ünün lisans tamamlama, yüzde 1.2'sinin sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu oldukları görülmektedir.

Tablo 5. Katılımcıların Görev Yaptıkları Yerleşim Yeri Özellikleri

Özellik	f	%
Görev Yaptıkları Yer		
Köy	60	18.1
Kasaba	58	17.5
İlçe	98	29.6
İl	115	34.7
TOPLAM	331	100.0

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yeri özellikleri açısından dağılımları incelendiğinde, yüzde 18.1'inin köyde, yüzde 17.5'inin kasabada, yüzde 29.6'sının ilçede, yüzde 34.7'sinin ilde görev yapmakta oldukları görülmektedir.

Tablo 6. Katılımcıların Ebeveyn Olma Durumlarına Ait Özellikler

Özellik	f	%
Ebeveyn Olma Durumları		
Yok	91	27.5
1	83	25.1
2	129	39.0
3	23	6.9
4	4	1.2
5 ve üzeri	1	.3
TOPLAM	331	100.0

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin ebeveyn olma durumlarının frekans ve yüzdelik dağılımları incelendiğinde, yüzde 27.5'i çocuk sahibi değil iken, yüzde 25.1'i bir çocuk sahibi, yüzde 39'u iki çocuk sahibi, yüzde 6.9'u üç çocuk sahibi, yüzde 1.2'si dört çocuk sahibi, yüzde 0.3'ü beş çocuk ve üzeri çocuğa sahip olduklarını belirtmişlerdir.

3.1. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları ve Hizmet Öncesi Eğitimi Yeterli Bulma Düzeylerine Ait Bulgular ve Yorum

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitim alma durumlarına ait frekans ve yüzdelik dağılımları Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları

Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları	f	%
Evet	29	8.8
Hayır	302	91.2
Toplam	331	100.0

Tablo 7 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin yüzde 8.8'i Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitim aldıklarını belirtirken, yüzde 91.2'si Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitim almadıklarını belirtmişlerdir. Bu durum sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunu Ana-Baba eğitimi konusunda yeterli düzeyde eğitim almadıkları şeklinde yorumlanabilir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitimin yeterlik düzeyine ait frekans ve yüzdelik dağılımları Tablo 8'de verilmiştir.

3.2. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları ve Hizmet İçi Eğitimi Yeterli Bulma Düzeylerine Ait Bulgular ve Yorum

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet içi eğitim alma durumlarına ait frekans ve yüzdelik dağılımları Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 8. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusunda Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları

Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları	f	%
Evet	14	4.2
Hayır	317	95.8
Toplam	331	100.0

Tablo 8 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin yüzde 4.2'si Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet içi eğitim aldıklarını belirtirken, yüzde 95.8'i Ana-Baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitim almadıklarını belirtmişlerdir. Bu durum sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunu Ana-Baba eğitimi konusunda yeterli düzeyde hizmet içi eğitim almadıkları şeklinde yorumlanabilir.

3.3. Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorum

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin görüşlerine ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları verilmiştir. Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin yeterlik düzeylerini belirlemek amacıyla hazırlanan 25 madde Pamukkale Üniversitesi ve Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinden alınan uzman görüşlerine dayalı olarak beş ana kriter altında toplanmıştır. Bu kriterler ;

- 1) Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinlikleri
- 2) Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyeleri

- 3) Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeyleri
- 4) Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumları
- 5) Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel görüşleri olarak belirlenmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 9. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinlikleri

	Her zaman		Sık sık		Bazen		Çok az		Hiçbir zaman		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
M1	27	8.2	37	11.2	136	41.1	82	24.8	49	14.8	2.73	1.099
M2	25	7.6	28	8.5	129	39.0	86	26.0	63	19.0	2.60	1.117
M7	39	11.8	102	30.8	128	38.7	52	15.7	10	3.0	3.33	0.977
M8	18	5.4	58	17.5	129	39.0	93	28.1	33	10.0	2.80	1.018
M10	63	19.0	114	34.4	112	33.8	35	10.6	7	2.1	3.58	0.982

Tablo 9 incelendiğinde, “Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin olarak konferans/seminerlere katılırim.” maddesine verilen yanıtlarda öğretmenlerin yüzde 8.2’si “Her zaman”, yüzde 11.2’si “Sık sık”, yüzde 14.1’i “Bazen”, yüzde 24.8’i “Çok az”, yüzde 14.8’i “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($\bar{X}$ = 2.73) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin anne-baba eğitimi konusuna ilişkin olarak konferans/seminerlere katıma düzeylerinin çok yeterli olmadığı söylenebilir.

“Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin sunulan hizmet içi eğitim etkinliklerine katılıyorum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 7.6’sı “Her zaman”, yüzde 8.5’i “Sık sık”, yüzde 39’u “Bazen”, yüzde 26’sı “Çok az”, yüzde 19’u “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.60$) “Çok az” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin sunulan hizmet içi eğitim etkinliklerine çok az katıldıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne- baba eğitimini konu alan yayınları takip ederim.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 11.8’i “Her zaman”, yüzde 30.8’i “Sık sık”, yüzde 38.7’si “Bazen”, yüzde 15.7’si “Çok az”, yüzde 3’ü “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.33$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne- baba eğitimini konu alan yayınları bazen takip ettikleri şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-baba eğitimi alanında yapılan; Anne-Çocuk Eğitimi Programı (AÇEP), Okul Öncesi Veli-Çocuk Eğitimi Programı (OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptığı çalışmaları takip ederim.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 5.4’ü “Her zaman”, yüzde 17.5’i “Sık sık”, yüzde 39’u “Bazen”, yüzde 28.1’i “Çok az”, yüzde 10’u “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.80$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi alanında yapılan; Anne-çocuk eğitimi programı (AÇEP), okul öncesi veli-çocuk eğitimi programı (OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptığı çalışmaları “bazen” takip ettikleri şeklinde yorumlanabilir.

“Meslektaşlarımla anne-baba eğitimi konusuna ilişkin bilgi alışverişinde bulunurum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 19’u “Her zaman”, yüzde

34.4'ü "Sık sık", yüzde 33.8'i "Bazen", yüzde 10.6'sı "Çok az", yüzde 2.1'i "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.58$) "Sık sık" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun meslektaşlarıyla sık sık anne-baba eğitimi konusuna ilişkin bilgi alışverişinde bulundukları söylenilebilir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 10'da verilmiştir.

Tablo 10. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyeleri

	Her zaman		Sık Sık		Bazen		Çok az		Hiçbir zaman		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
M3	23	6.9	62	18.7	139	42.0	54	16.3	53	16.0	2.84	1.084
M4	18	5.4	36	10.9	141	42.6	77	23.3	59	17.8	2.63	1.066
M5	21	6.3	30	9.1	143	43.2	82	24.8	55	16.6	2.64	1.062
M9	40	12.1	95	28.7	121	36.6	55	16.6	20	6.0	3.24	1.060
M22	107	32.3	119	36.0	92	27.8	9	2.7	4	1.2	3.95	0.905
M23	150	45.3	128	38.7	47	14.2	4	1.2	2	.6	4.27	0.792
M25	42	12.7	55	16.6	123	37.2	65	19.6	46	13.9	2.95	1.194

Tablo 10 incelendiğinde, "Ebeveynleri; çocukla iletişim, etkili çalışma becerileri, serbest zaman etkinlikleri, motivasyon, sınav kaygısı konularında bilgilendirmek için toplantılar düzenlerim." maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 6.9'u "Her zaman", yüzde 18.7'si "Sık sık", yüzde 42'si "Bazen", yüzde 16.3'ü "Çok az", yüzde 16'sı "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.84$) "Bazen" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğu

ebeveynleri; çocukla iletişim, etkili çalışma becerileri, serbest zaman etkinlikleri, motivasyon, sınav kaygısı konularında bilgilendirmek için toplantıları bazen düzenledikleri şeklinde yorumlanabilir.

“Anne- baba eğitimi konusunda çalışmalar düzenlemek üzere okul yönetimine önerilerde bulunurum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 5.4’ü “Her zaman”, yüzde 10.9’u “Sık sık”, yüzde 42.6’sı “Bazen”, yüzde 23.3’ü “Çok az”, yüzde 17.8’i “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.63$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğu Anne- baba eğitimi konusunda çalışmalar düzenlemek üzere okul yönetimine bazen önerilerde bulundukları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne- baba eğitime yönelik yapılan çalışmalarda etkin rol alırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 6.3’ü “Her zaman”, yüzde 9.1’i “Sık sık”, yüzde 43.2’si “Bazen”, yüzde 24.8’i “Çok az”, yüzde 16.6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.64$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne- baba eğitime yönelik yapılan çalışmalarda bazen etkin rol aldıkları söylenilebilir.

“Öğrencilerimin ebeveynlerini anne-baba eğitime yönelik programlara yönlendiririm.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 12.1’i “Her zaman”, yüzde 28.7’si “Sık sık”, yüzde 36.6’sı “Bazen”, yüzde 16.6’sı “Çok az”, yüzde 6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.24$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun öğrencilerinin ebeveynlerini anne-baba eğitime yönelik programlara bazen yönlendirdikleri şeklinde yorumlanabilir.

“Sorunlarını çözmede güçlük yaşayan öğrencilerin ebeveynleriyle davranış değişikliği sağlama konusunda görüşürüm.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 32.3’ü “Her zaman”, yüzde 36’sı “Sık sık”, yüzde 27.8’i “Bazen”, yüzde 2.7’si “Çok az”, yüzde 1.2’si “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.95$) “Sık sık” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun sorunlarını çözmede güçlük yaşayan öğrencilerin ebeveynleriyle davranış değişikliği sağlama konusunda görüştükleri şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-babalara çocuğun ders çalışma becerileri ile ilgili önerilerde bulunurum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 45.3’ü “Her zaman”, yüzde 38.7’si “Sık sık”, yüzde 14.2’si “Bazen”, yüzde 1.2’si “Çok az”, yüzde .6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 4.27$) “Her zaman” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-babalara çocuğun ders çalışma becerileri ile ilgili önerilerde bulundukları şeklinde yorumlanabilir.

“Yeni programda da yer alan, ebeveyn ve öğretmen arasında bilgi akışını sağlamaya yarayan “öneri kartlarını” kullanırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 12.7’si “Her zaman”, yüzde 16.6’sı “Sık sık”, yüzde 37.2’si “Bazen”, yüzde 19.6’sı “Çok az”, yüzde 13.9’u “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.95$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun yeni programda da yer alan, ebeveyn ve öğretmen arasında bilgi akışını sağlamaya yarayan “öneri kartlarını” bazen kullandıkları şeklinde yorumlanabilir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusunda yeterlik düzeylerine ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 11’de verilmiştir.

Tablo 11. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeyleri

	Her zaman		Sık Sık		Bazen		Çok az		Hiçbir zaman		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
M6	47	14.2	79	23.9	131	39.6	63	19.0	11	3.3	3.27	1.031
M15	65	19.6	107	32.3	125	37.8	32	9.7	2	.6	3.61	0.929

Tablo 11 incelendiğinde, “Anne- baba eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olduğumu düşünürüm.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 14.2’si “Her zaman”, yüzde 23.9’u “Sık sık”, yüzde 39.6’sı “Bazen”, yüzde 19’u “Çok az”, yüzde 3.3’ü “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.27$) “Bazen” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne- baba eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-baba-çocuk arasında etkili iletişim kurma konusunda yeterli bilgiye sahip olduğumu düşünürüm.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 19.6’sı “Her zaman”, yüzde 32.3’ü “Sık sık”, yüzde 37.8’i “Bazen”, yüzde 9.7’si “Çok az”, yüzde .6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 3.61$) “Sık sık” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba-çocuk arasında etkili iletişim kurma konusunda yeterli bilgiye sahip olduklarını düşündükleri şeklinde yorumlanabilir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 12’de verilmiştir.

Tablo 12. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumları

	Her zaman		Sık sık		Bazen		Çok az		Hiçbir zaman		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
M11	161	48.6	102	30.8	52	15.7	13	3.9	3	.9	4.22	0.914
M12	190	57.4	85	25.7	45	13.6	8	2.4	3	.9	4.36	0.871
M13	167	50.5	94	28.4	53	16.0	10	3.0	7	2.1	4.22	0.964
M14	198	59.8	83	25.1	41	12.4	7	2.1	2	.6	4.41	0.832
M16	197	59.5	99	29.9	27	8.2	6	1.8	2	.6	4.46	0.771
M17	216	65.3	79	23.9	22	6.6	12	3.6	2	.6	4.50	0.822
M20	143	43.2	97	29.3	56	16.9	29	8.8	6	1.8	4.03	1.057
M21	182	55.0	102	30.8	38	11.5	7	2.1	2	.6	4.37	0.816
M24	125	37.8	126	38.1	64	19.3	11	3.3	5	1.5	4.07	0.915

Tablo 12 incelendiğinde, “Anne-baba eğitimi çalışmalarının anne-baba-çocuk ilişkisine olumlu yönde katkı sağladığını savunurum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 48.6’sı “Her zaman”, yüzde 30.8’i “Sık sık”, yüzde 15.7’si “Bazen”, yüzde 3.9’u “Çok az”, yüzde .9’u “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 4.22$) “Her zaman” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman anne-baba-çocuk ilişkisine olumlu yönde katkı sağladığını savundukları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-baba eğitimi çalışmalarının çocuğun akademik başarısına olumlu katkı sağladığını düşünürüm.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 57.4’ü “Her zaman”, yüzde 25.7’si “Sık sık”, yüzde 13.6’sı “Bazen”, yüzde 2.4’ü “Çok az”,

yüzde .9'u "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.36$) "Her zaman" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman çocuğun akademik başarısına olumlu katkı sağladığını düşündükleri şeklinde yorumlanabilir.

"Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla; okulun ve anne-babanın çocuk üzerindeki beklentilerinin uzlaştırılabileceğine inanırım." maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 50.5'i "Her zaman", yüzde 28.4'ü "Sık sık", yüzde 16'sı "Bazen", yüzde 3'ü "Çok az", yüzde 2.1'i "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.22$) "Her zaman" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla; okulun ve anne-babanın çocuk üzerindeki beklentilerinin uzlaştırılabileceğine inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

"Anne-babalarda davranış değişikliği meydana getirmenin uzun vadeli ve sabır gerektiren bir süreç olduğunu düşünürüm." maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 59.8'i "Her zaman", yüzde 25.1'i "Sık sık", yüzde 12.4'ü "Bazen", yüzde 2.1'i "Çok az", yüzde .6'sı "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.41$) "Her zaman" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-babalarda davranış değişikliği meydana getirmenin uzun vadeli ve sabır gerektiren bir süreç olduğunu düşündükleri şeklinde yorumlanabilir.

"Ebeveynlerin, çocukları üzerindeki beklentilerinin, çocuğun ilgi, yetenek ve olgunluk düzeyine uygun olmasında anne-baba eğitimi çalışmalarının olumlu katkısı olacağına inanırım." maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 59.5'i "Her zaman", yüzde 29.9'u "Sık sık", yüzde 8.2'si "Bazen", yüzde 1.8'i "Çok az", yüzde .6'sı "Hiçbir zaman" şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.46$) "Her zaman" düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu

bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Ebeveynlerin, çocukları üzerindeki beklentilerinin, çocuğun ilgi, yetenek ve olgunluk düzeyine uygun olmasında anne-baba eğitimi çalışmalarının olumlu katkısı olacağına inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla çocuğa yönelik şiddet eğiliminin azaltılabileceğine inanırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 65.3’ü “Her zaman”, yüzde 23.9’u “Sık sık”, yüzde 6.6’sı “Bazen”, yüzde 3.6’sı “Çok az”, yüzde .6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.50$) “Her zaman” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla çocuğa yönelik şiddet eğiliminin azaltılabileceğine inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla, ebeveynlerin çocuğun cinsellikle ilgili sorularına basit, anlaşılır ve tatmin edici yanıtlar verme davranışlarının artacağına inanırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 43.2’si “Her zaman”, yüzde 29.3’ü “Sık sık”, yüzde 16.9’u “Bazen”, yüzde 8.8’i “Çok az”, yüzde 1.8’i “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.03$) “Sık sık” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla, ebeveynlerin çocuğun cinsellikle ilgili sorularına basit, anlaşılır ve tatmin edici yanıtlar verme davranışlarının artacağına inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Özellikle ergenlik dönemi başlangıcında yaşanan çocuk-ebeveyn çatışmalarının anne-baba eğitimi çalışmalarıyla azaltılabileceğine inanırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 55’i “Her zaman”, yüzde 30.8’i “Sık sık”, yüzde 11.5’i “Bazen”, yüzde 2.1’i “Çok az”, yüzde .6’sı “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X= 4.37$) “Her zaman” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak

öğretmenlerin çoğunluğunun özellikle ergenlik dönemi başlangıcında yaşanan çocuk-ebeveyn çatışmalarının anne-baba eğitimi çalışmalarıyla azaltılabileceğine inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

“Anne-babalara yönelik verilen eğitim sayesinde kariyer planlama konusunda çocuklarına daha esnek davranabildiklerine inanırım.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 37.8’i “Her zaman”, yüzde 38.1’i “Sık sık”, yüzde 19.3’ü “Bazen”, yüzde 3.3’ü “Çok az”, yüzde 1.5’i “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($\bar{X}$ = 4.07) “Sık sık” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Anne-babalara yönelik verilen eğitim sayesinde kariyer planlama konusunda çocuklarına daha esnek davranabildiklerine inandıkları şeklinde yorumlanabilir.

Sınıf öğretmenlerinin Ana-Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 13’de verilmiştir.

Tablo 13. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşleri

	Her zaman		Sık Sık		Bazen		Çok az		Hiçbir zaman		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%		
M18	12	3.6	30	9.1	62	18.7	163	49.2	64	19.3	2.28	0.996
M19	9	2.7	26	7.9	54	16.3	147	44.4	95	28.7	2.11	0.999

Tablo 13 incelendiğinde, *“Türkiye’de anne-babaların “Çocuğun Cinsel Eğitimi” konusunda yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünürüm.”* maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 3.6’sı “Her zaman”, yüzde 9.1’i “Sık sık”, yüzde 18.7’si “Bazen”, yüzde 49.2’si “Çok az”, yüzde 19.3’ü “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($\bar{X}$ = 2.28) “Çok

az” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Türkiye’de anne-babaların “Çocuğun Cinsel Eğitimi” konusunda çok az bilgiye sahip olduklarını düşündükleri şeklinde yorumlanabilir.

“Türkiye’de yapılan anne-baba eğitimi çalışmalarını yeterli bulurum.” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 2.7’si “Her zaman”, yüzde 7.9’u “Sık sık”, yüzde 16.3’ü “Bazen”, yüzde 44.4’ü “Çok az”, yüzde 28.7’si “Hiçbir zaman” şeklinde görüş belirttikleri görülmektedir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.11$) “Çok az” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayalı olarak öğretmenlerin çoğunluğunun Türkiye’de yapılan anne-baba eğitimi çalışmalarını çok az buldukları şeklinde yorumlanabilir.

3.4. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

3.4.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 14’de verilmiştir.

Tablo 14. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	194	2.9928	.67995	329	.403	.687
Erkek	137	3.0263	.82918			

*p>.05

Tablo 14’de, cinsiyet değişkeni açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına yönelik bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre, kadın öğretmenlerin Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.99$), erkek öğretmenlerin Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.03$)’dür. Bu iki ortalama arasındaki 0.04 puanlık farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonama sonucu .403 olarak hesaplanmıştır. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin birbirine yakınlık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.4.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin göre yaptıkları il ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 15’de verilmiştir.

Tablo 15. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl ile Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Görev İli	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	.583	2	.291		
Grup içi	182.243	328	.556	.524	.592
Toplam	182.825	330			

Tablo 15 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il açısından “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(2-328)} = .524, p > .05$]. Bu durum görev yaptıkları illere göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.4.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 16’da verilmiştir.

Tablo 16. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Eğitim Durumları	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	7.048	6	1.175			Önlisans-Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Grup içi	175.777	324	.543	2.165	.046	Lisans- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Toplam	182.825	330				

Tablo 16 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları açısından “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(6-324)} = 2.165$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi eğitim durumları arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 3.85$) Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Önlisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 2.93$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Yine Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.36$) Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Lisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 2.95$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.4.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin kıdemleri ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 17’de verilmiştir.

Tablo 17. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Kıdem	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	4.401	5	.880		
Grup içi	178.425	325	.549	1.603	.159
Toplam	182.825	330			

Tablo 17 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin kıdemleri açısından “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(5-325)} = 1.603, p>.05$]. Bu durumda kıdemlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği söylenilebilir.

3.4.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 18’de verilmiştir.

Tablo 18. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Yerleşim Yeri	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	1.518	3	.506		
Grup içi	181.308	327	.554	.912	.435
Toplam	182.825	330			

Tablo 18 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(3-327)} = .912, p > .05$]. Bu durumda görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği söylenilebilir.

3.4.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet öncesi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 19’da verilmiştir.

Tablo 19. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Öncesi Eğitim	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	26	3.5077	.82410	329	3.642	.000*
Hayır	305	2.9639	.72267			

*p<.05

Tablo 19’da, hizmet öncesi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.51$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.96$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca 3.642 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durum hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu şeklinde yorumlanabilir.

3.4.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 20’de verilmiştir.

Tablo 20. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Kendini Yetiştirme Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Eğitim	İç N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	14	3.6857	.64074	329	3.549	.000*
Hayır	317	2.9767	.73508			

*p<.05

Tablo 20’de, hizmet içi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinlikleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.69$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.98$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonuc 3.549 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durum hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşlerinin hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu şeklinde yorumlanabilir.

3.5. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

3.5.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 21’de verilmiştir.

Tablo 21. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	194	3.1878	.63671	329	.952	.342*
Erkek	137	3.2586	.70637			

*p>.05

Tablo 21’de, cinsiyet açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre kadın öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.19$), erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.26$)’dür. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonucunu .952 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba

eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin birbirine yakınlık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.5.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 22’de verilmiştir.

Tablo 22. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Görev İli	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	.735	2	.368		
Grup içi	145.767	328	.444	.827	.438
Toplam	146.502	330			

Tablo 22 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il açısından “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(2-328)} = .827, p > .05$]. Bu durum görev yaptıkları illere göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.5.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 23’de verilmiştir.

Tablo 23. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Eğitim Durumu	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	8.965	6	1.494			Önlisans-Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Grup içi	137.538	324	.424	3.520	.002	Lisans- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Toplam	146.502	330				

Tablo 23 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(6-324)} = 3.520$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi eğitim durumları arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Tukey testi sonuçlarına göre Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.25$) Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Önlisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 3.11$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Yine Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.25$) Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Lisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 3.17$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin

Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.5.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin kıdemleri ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 24’de verilmiştir.

Tablo 24. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Kıdem	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	3.357	5	.671		
Grup içi	143.145	325	.440	1.525	.182
Toplam	146.502	330			

Tablo 24 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin kıdemleri açısından “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(5-325)} = 1.525, p > .05$]. Bu durum kıdemlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.5.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 25’de verilmiştir.

Tablo 25. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Yerleşim Yeri	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	1.821	3	.607		
Grup içi	144.681	327	.442	1.372	.251
Toplam	146.502	330			

Tablo 25 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(3-327)} = 1.372, p > .05$]. Bu durum görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.5.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet öncesi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 26’da verilmiştir.

Tablo 26. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Öncesi Eğitim	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	26	3.5714	.71142	329	2.855	.005*
Hayır	305	3.1869	.65471			

*p<.05

Tablo 26’da, hizmet öncesi eğitim alma durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.57$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.19$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonucunu 2.855 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durum hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu şeklinde yorumlanabilir.

3.5.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi etkinlik düzenleme seviyeleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 27’de verilmiştir.

Tablo 27. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusunda Etkinlik Düzenleme Seviyelerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Eğitim	İç N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	14	3.7551	.65926	329	3.128	.002*
Hayır	317	3.1933	.65753			

*p<.05

Tablo 27’de, hizmet içi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyeleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.76$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.19$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca 3.128 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durum hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerinin hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumlu olduğu şeklinde yorumlanabilir.

3.6. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

3.6.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 28’de verilmiştir.

Tablo 28. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	194	3.3686	.86647	329	1.715	.087*
Erkek	137	3.5328	.84715			

*p>.05

Tablo 28’de, cinsiyet açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre kadın öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.37$), erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.53$)’dür. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonuc 1.715 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum kadın

öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerinin birbirine yakınlık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.6.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 29’da verilmiştir.

Tablo 29. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Görev İli	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	7.149	2	3.574			Denizli-Çanakkale
Grup içi	237.519	328	.724	4.936	.008	Denizli-Aydın
Toplam	244.668	330				

Tablo 29 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il açısından “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(2-328)} = 4.936$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi iller arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Tukey testi sonuçlarına göre Denizli’de görev yapan öğretmenlerin ($X = 3.62$) Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Çanakkale’de görev yapan öğretmenlere göre ($X = 3.34$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Denizli’de görev yapan öğretmenlerin ($X = 3.62$) Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, Aydın’da görev yapan öğretmenlere göre ($X = 3.31$) daha yüksek olduğu

görülmektedir. Bu durum, farklı illerde görev yapan sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri farklılık gösterebilir şeklinde yorumlanabilir.

3.6.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 30’da verilmiştir.

Tablo 30. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Eğitim Durumu	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	11.027	6	1.838		
Grup içi	233.641	324	.,21	2.549	.020
Toplam	244.668	330			

Tablo 30 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(6-324)} = 2.549$, $p < .05$]. Bu durum farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerinin farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.6.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin kıdemleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 31’de verilmiştir.

Tablo 31. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Kıdem	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	9.086	5	1.817			
Grup içi	235.581	325	.725	2.507	.030	0-5 yıl arası-26 yıl ve üzeri 6-10 yıl arası-26 yıl ve üzeri
Toplam	244.668	330				

Tablo 31 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin kıdemleri açısından “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(5-325)} = 2.9507$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi kıdemler arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Dunnett t (2-Sided) testi sonuçlarına göre 26 yıl ve üzeri görev yapan sınıf öğretmenlerinin ($X = 3.78$) Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, 0-5 yıl arası kıdeme sahip öğretmenlere göre ($X = 3.29$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Yine 26 yıl ve üzeri görev yapan sınıf öğretmenlerinin ($X = 3.78$) Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasının, 6-10 yıl arası kıdeme sahip öğretmenlere göre ($X = 3.30$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum, farklı kıdeme sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri farklılık gösterebilir şeklinde yorumlanabilir.

3.6.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 32’de verilmiştir.

Tablo 32. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Yerleşim Yeri	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	.430	3	.143		
Grup içi	244.238	327	.747	.192	.902
Toplam	244.668	330			

Tablo 32 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(3-327)} = .192$, $p > .05$]. Bu durum görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.6.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet öncesi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 33’de verilmiştir.

Tablo 33. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Öncesi Eğitim	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	26	3.7308	.92985	329	1.821	.069*
Hayır	305	3.4115	.85187			

*p>.05

Tablo 33’de, hizmet öncesi eğitim alma durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.73$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.41$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca 1.821 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum hizmet öncesi eğitim alan öğretmenler ile hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.6.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 34’de verilmiştir.

Tablo 34. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusundaki Yeterlik Düzeylerine İlişkin Görüşlerinin Analizi

Hizmet Eğitim	İç N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	14	3.9286	.73005	329	2.197	.029*
Hayır	317	3.4148	.86090			

*p<.05

Tablo 34’de, hizmet içi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.93$), hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 3.42$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sınama sonucu 2.197 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu durum hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeylerinin hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha yüksek olduğu şeklinde yorumlanabilir.

3.7. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

3.7.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 35’de verilmiştir.

Tablo 35. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	194	4.3253	.64407	329	1.004	.316*
Erkek	137	4.2522	.66346			

*p>.05

Tablo 35’de, cinsiyet açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre kadın öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.33$), erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.25$)’dür. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca 1.004 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durumda kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının birbirine yakınlık gösterdiği söylenilebilir.

3.7.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 36’da verilmiştir.

Tablo 36. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi

Görev İli	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	1.388	2	.694		
Grup içi	138.967	328	.424	1.638	.196
Toplam	140.355	330			

Tablo 36 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il açısından “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(2-328)} = 1.638, p > .05$]. Bu durum, farklı illerde görev yapan sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.7.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 37’de verilmiştir.

Tablo 37. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi

Eğitim Durumu	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	6.573	6	1.096		
Grup içi	133.781	324	.413	2.653	.016
Toplam	140.355	330			

Tablo 37 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(6-324)} = 2.653$, $p < .05$]. Bu durum farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.7.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin kıdemleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 38’de verilmiştir.

Tablo 38. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi

Kıdem	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	.894	5	.179		
Grup içi	139.461	325	.429	.417	.837
Toplam	140.355	330			

Tablo 38 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin kıdemleri açısından “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(5-325)} = .417, p > .05$]. Bu durum, farklı kıdeme sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.7.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 39’da verilmiştir.

Tablo 39. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına İlişkin Görüşlerinin Analizi

Yerleşim Yeri	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	2.362	3	.787		
Grup içi	137.993	327	.422	1.865	.135
Toplam	140.355	330			

Tablo 39 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(3-327)} = 1.865, p > .05$]. Bu durum görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.7.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet öncesi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 40’da verilmiştir.

Tablo 40. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına Ait Görüşlerinin Analizi

Hizmet Öncesi Eğitim	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	26	4.4402	.39936	329	1.183	.238*
Hayır	305	4.2827	.66830			

*p>.05

Tablo 40’da, hizmet öncesi eğitim alma durumları açısından “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.44$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.28$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonuc 1.183 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum hizmet öncesi eğitim alan öğretmenler ile hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.7.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki tutumları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 41’de verilmiştir.

Tablo 41. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Tutumlarına Ait Görüşlerinin Analizi

Hizmet Eğitim	İç N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	14	4.5476	.34719	329	1.483	.139*
Hayır	317	4.2839	.66049			

*p>.05

Tablo 41’de, hizmet içi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin “Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları” faktörüne ilişkin görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.55$), hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarına ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 4.29$)’dur. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonuc 1.483 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum hizmet içi eğitim alan öğretmenler ile hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarının benzerlik şeklinde yorumlanabilir.

3.8. Sınıf Öğretmenlerinin Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

3.8.1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 42’de verilmiştir.

Tablo 42. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	194	2.1675	88102	329	.773	.440*
Erkek	137	2.2445	.90772			

*p>.05

Tablo 42’de, cinsiyet açısından sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre kadın öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.17$), erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.24$)’dür. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testinde, t değeri .773 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin birbirine yakınlık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.2. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 43’de verilmiştir.

Tablo 43. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları İl İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Görev İli	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	4.978	2	2.489		
Grup içi	257.362	328	.785	3.172	.043
Toplam	262.340	330			

Tablo 43 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları il açısından Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(2-328)} = 3.172, p < .05$]. Bu durum, farklı illerde görev yapan sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.3. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 44’de verilmiştir.

Tablo 44. Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Eğitim Durumu	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	23.464	6	3.911			Önlisans-Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Grup içi	238.876	324	.737	5.304	.000	Lisans- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
						Yüksek Lisans- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
Toplam	262.340	330				Doktora- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.
						Lisans Tamamlama- Sınıf Öğrt. Sert. Prog.

Tablo 44 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin eğitim durumları açısından Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(6-324)} = 5.304$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi eğitim durumları arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.13$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Önlisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 2.46$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.13$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Lisans mezunu öğretmenlere

göre ($X = 2.07$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.13$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Yüksek Lisans mezunu öğretmenlere göre ($X = 2.20$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.13$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Doktora mezunu öğretmenlere göre ($X = 1.67$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenliği sertifika programı mezunu öğretmenlerin ($X = 4.13$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Lisans Tamamlama mezunu öğretmenlere göre ($X = 2.31$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.4. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin kıdemleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 45’de verilmiştir.

Tablo 45. Sınıf Öğretmenlerinin Kıdemleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Kıdem	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplar arası	5.782	5	1.156		
Grup içi	256.558	325	.789	1.465	.201
Toplam	262.340	330			

Tablo 45 incelendiğinde, sınıf öğretmenlerinin kıdemleri açısından Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$F_{(5-325)} = 1.465$, $p > .05$]. Bu durum, farklı kıdeme sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.5. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 46’da verilmiştir.

Tablo 46. Sınıf Öğretmenlerinin Görev Yaptıkları Yerleşim Yerleri İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Yerleşim Yeri	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	10.024	3	3.341			Köy-Kasaba
Grup içi	252.315	327	.772	4.331	.005	Kasaba-İl
Toplam	262.340	330				

Tablo 46 incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$F_{(3-327)} = 4.331$, $p < .05$]. Anlamlı farklılığın hangi eğitim durumları arasında olduğunu belirlemek amacıyla yapılan Scheffe testi sonuçlarına göre Köyde görev yapan öğretmenlerin ($X = 2.38$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Kasabada görev yapan öğretmenlere göre ($X = 1.86$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Yine İlde görev yapan öğretmenlerin ($X = 2.30$) Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalamasının, Kasabada görev yapan öğretmenlere göre ($X = 1.86$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin farklılık gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.6. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet öncesi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 47’de verilmiştir.

Tablo 47. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet Öncesi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Hizmet Öncesi Eğitim	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	26	2.5192	1.02451	329	1.193	.057*
Hayır	305	2.1721	.87587			

*p>.05

Tablo 47’de, hizmet öncesi eğitim alma durumları açısından Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.52$), hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.17$)’dir. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca sonuc 1.193 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum hizmet öncesi eğitim alan öğretmenler ile hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.8.7. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Karşılaştırılması

Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim alma durumları ile Anne Baba eğitimi konusundaki genel görüşleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığına ilişkin bulgular Tablo 48’de verilmiştir.

Tablo 48. Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim Alma Durumları İle Anne Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Genel Görüşlerinin Analizi

Hizmet Eğitim	İçi N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Evet	14	2.4643	1.20039	329	1.136	.257*
Hayır	317	2.1877	.87616			

*p>.05

Tablo 48’de, hizmet içi eğitim alma durumları açısından sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri arasında farklılık olup olmadığına ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Bu bulgulara göre hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.46$), hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerine ait puanların ortalaması ($\bar{X} = 2.19$)’dur. Bu iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel bakımdan anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonuca 1.136 olarak bulunmuştur. Ortalamalar arasında 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu durum hizmet içi eğitim alan öğretmenler ile hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşlerinin benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

3.9. Sınıf Öğretmenlerinin Ebeveynlere Destek Verilebilecek Konulara İlişkin Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorum

Tablo 49. Sınıf Öğretmenlerinin Ebeveynlere Destek Verilebilecek Konulara İlişkin Görüşleri

	Evet		Kısmen		Hayır		$\bar{X}$	S
	f	%	f	%	f	%		
Bireysel farklılıklar	233	70.4	95	28.7	3	.9	2.69	0.480
Olumlu davranış kazandırma	227	68.6	101	30.5	3	.9	2.68	0.487
Serbest zaman etkinlikleri	223	67.4	104	31.4	4	1.2	2.66	0.499
Motivasyon	216	65.3	110	33.2	5	1.5	2.64	0.512
Etkili çalışma becerileri	215	65.0	108	32.6	8	2.4	2.63	0.532
İletişim becerileri	203	61.3	122	36.9	6	1.8	2.60	0.527
Problem çözme	192	58.0	135	40.8	4	1.2	2.57	0.520
Sınav kaygısı	188	56.8	134	40.5	9	2.7	2.54	0.551
Meslek seçme ve yönlendirme	177	53.5	142	42.9	12	3.6	2.50	0.569
Çocuk gelişimi	158	47.7	166	50.2	7	2.1	2.46	0.540
Ergenlik	164	49.5	146	44.1	21	6.3	2.43	0.611
Cinsiyet rolleri	136	41.1	176	53.2	19	5.7	2.35	0.587

Sınıf öğretmenlerinin ebeveynlere destek verilebilecek konulara ilişkin görüşleri ait frekans, yüzdelik, aritmetik ortalama ve standart sapma dağılımları Tablo 49’da verilmiştir.

Tablo 49 incelendiğinde, “*Sınav kaygısı*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 56.8’i “Evet”, yüzde 40.5’i “Kısmen”, yüzde 2.7’si “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.54$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu sınav kaygısı konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Bireysel farklılıklar*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 70.4’ü “Evet”, yüzde 28.7’si “Kısmen”, yüzde .9’u “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.69$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu bireysel farklılıklar konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Ergenlik*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 49.5’i “Evet”, yüzde 44.1’i “Kısmen”, yüzde 6.3’ü “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.43$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu ergenlik konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Motivasyon*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 65.3’ü “Evet”, yüzde 33.2’si “Kısmen”, yüzde 1.5’i “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.64$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu motivasyon konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Etkili çalışma becerileri*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 65’i “Evet”, yüzde 32.6’sı “Kısmen”, yüzde 2.4’ü “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.63$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu etkili çalışma becerileri konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“İletişim becerileri” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 61.3’ü “Evet”, yüzde 36.9’u “Kısmen”, yüzde 1.8’i “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.60$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu iletişim becerileri konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“Serbest zaman etkinlikleri” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 67.4’ü “Evet”, yüzde 31.4’ü “Kısmen”, yüzde 1.2’si “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.66$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu serbest zaman etkinlikleri konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“Olumlu davranış kazandırma” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 68.6’sı “Evet”, yüzde 30.5’i “Kısmen”, yüzde .9’u “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.68$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu olumlu davranış kazandırma konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“Problem çözme” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 58’i “Evet”, yüzde 40.8’i “Kısmen”, yüzde 1.2’si “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.57$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu problem çözme konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“Çocuk gelişimi” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 47.7’si “Evet”, yüzde 50.2’si “Kısmen”, yüzde 2.1’i “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.46$) “Evet” düzeyinde olduğu

görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu çocuk gelişimi konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Cinsiyet rolleri*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 41.1’i “Evet”, yüzde 53.2’si “Kısmen”, yüzde 5.7’si “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.35$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu cinsiyet rolleri konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

“*Meslek seçme ve yönlendirme*” maddesine ilişkin olarak öğretmenlerin yüzde 53.5’i “Evet”, yüzde 42.9’u “Kısmen”, yüzde 3.6’sı “Hayır” şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu maddeye ilişkin puanların ortalaması ($X = 2.50$) “Evet” düzeyinde olduğu görülmektedir. Bu bulguya göre öğretmenlerin çoğunluğu meslek seçme ve yönlendirme konusunda ebeveynlere destek olunabileceğini düşünmektedirler.

Sınıf öğretmenleri en yüksek düzeyde bireysel farklılıklar konusunda ebeveynlere destek olabileceklerini düşünürlerken en az düzeyde de cinsiyet rolleri konusunda ebeveynlere destek olabileceklerini düşünmektedirler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın bulgularına dayalı olarak aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır.

1. Araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük bir bölümünün ana-baba eğitimi konusunda yeterli düzeyde hizmet içi eğitim almadıkları, anne-baba eğitimi konusuna ilişkin olarak konferans/seminerlere katılım düzeylerinin yeterli olmadığı, anne-baba eğitimi konusuna ilişkin sunulan hizmet içi eğitim etkinliklerine çok az katıldıkları, anne- baba eğitimini konu alan yayınları bazen takip ettikleri, anne-baba eğitimi alanında yapılan; anne-çocuk eğitimi programı (AÇEP), okul öncesi veli-çocuk eğitimi programı (OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptığı çalışmalarını bazen takip ettikleri, meslektaşlarıyla sık sık anne-baba eğitimi konusuna ilişkin bilgi alışverişinde bulundukları, ebeveynleri; çocukla iletişim, etkili çalışma becerileri, serbest zaman etkinlikleri, motivasyon, sınav kaygısı konularında bilgilendirmek için toplantıları seyrek şekilde düzenledikleri, anne-baba eğitimi konusunda çalışmalar düzenlemek üzere okul yönetimine çok fazla önerilerde bulunmadıkları, anne-baba eğitimine yönelik yapılan çalışmalarda nadiren etkin rol aldıkları, öğrencilerinin ebeveynlerini anne-baba eğitimine yönelik programlara bazen yönlendirdikleri, sorunlarını çözmede güçlük yaşayan öğrencilerin ebeveynleriyle davranış değişikliği sağlama konusunda görüştikleri, Anne-babalara çocuğun ders çalışma becerileri ile ilgili önerilerde bulundukları, yeni programda da yer alan, ebeveyn ve öğretmen arasında bilgi akışını sağlamaya yarayan “öneri kartlarını” bazen kullandıkları, “Anne- baba eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları”, Anne-baba-çocuk arasında etkili iletişim kurma konusunda yeterli bilgiye sahip olduklarını düşündükleri, anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman anne-baba-çocuk ilişkisine olumlu yönde katkı sağladığını savundukları,

anne-baba eğitimi çalışmalarının her zaman çocuğun akademik başarısına olumlu katkı sağladığını düşündükleri, anne-baba eğitimi çalışmalarıyla; okulun ve anne-babanın çocuk üzerindeki beklentilerinin uzlaştırılabileceğine inandıkları, anne-babalarda davranış değişikliği meydana getirmenin uzun vadeli ve sabır gerektiren bir süreç olduğunu düşündükleri, ebeveynlerin, çocukları üzerindeki beklentilerinin, çocuğun ilgi, yetenek ve olgunluk düzeyine uygun olmasında anne-baba eğitimi çalışmalarının olumlu katkısı olacağına inandıkları, anne-baba eğitimi çalışmalarıyla çocuğa yönelik şiddet eğiliminin azaltılabileceğine inandıkları, Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla, ebeveynlerin çocuğun cinsellikle ilgili sorularına basit, anlaşılır ve tatmin edici yanıtlar verme davranışlarının artacağına inandıkları, özellikle ergenlik dönemi başlangıcında yaşanan çocuk-ebeveyn çatışmalarının anne-baba eğitimi çalışmalarıyla azaltılabileceğine inandıkları, anne-babalara yönelik verilen eğitim sayesinde kariyer planlama konusunda çocuklarına daha esnek davranabildiklerine inandıkları, Türkiye’de yapılan anne-baba eğitimi çalışmalarını yetersiz buldukları şeklinde bulgulara ulaşılmıştır.

2. Kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne-Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri açısından birbirinden farklılaşmadıklarını göstermektedir.
3. Farklı öğrenim düzeyine sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri farklılık göstermektedir.
4. Mesleki deneyim özellikleri açısından farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri benzerlik göstermektedir.
5. Görev yaptıkları yerleşim yerleri açısından farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri benzerlik göstermektedir.

6. Hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumludur.
7. Hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda kendini yetiştirme etkinliklerine ilişkin görüşleri hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumludur.
8. Kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşleri yeterli düzeyde birbirine benzerlik göstermektedir. Kadın öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalaması, erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşlerine ait puanların ortalamasına göre daha düşüktür.
9. Farklı öğrenim durumlarına sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşleri farklılık göstermektedir.
10. Hizmet öncesi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşleri hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumludur.
11. Hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusunda etkinlik düzenleme seviyelerine ilişkin görüşleri hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha olumludur.
12. Farklı illerde görev yapan, farklı öğrenim durumlarına sahip, farklı kıdeme sahip sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri farklılık göstermektedir.
13. Görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri benzerlik göstermektedir.

14. Hizmet öncesi eğitim alan öğretmenler ile hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri benzerlik göstermektedir.
15. Hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusundaki yeterlik düzeyleri hizmet içi eğitim almayan öğretmenlere göre daha yüksektir.
16. Kadın öğretmenler ile erkek öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları birbirine yakınlık göstermektedir.
17. Farklı illerde görev yapan, farklı kıdeme sahip, görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları benzerlik göstermektedir.
18. Farklı öğrenim düzeyinde bulunan sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları da farklılık göstermektedir. Öğrenim düzeyi yükseldikçe sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumlarında da olumlu yönde bir değişiklik görülmektedir.
19. Hizmet öncesi eğitim alan öğretmenler ile hizmet öncesi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin tutumları benzerlik göstermektedir.
20. Farklı öğrenim durumlarına sahip, görev yaptıkları yerleşim yerlerine göre farklılık gösteren sınıf öğretmenlerinin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri farklılık göstermektedir.
21. Hizmet içi eğitim alan öğretmenler ile hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin Anne Baba eğitimi konusuna ilişkin genel görüşleri benzerlik göstermektedir.

Araştırmanın sonuçlarından yola çıkılarak aşağıdaki öneriler getirilmiştir.

1. Sınıf öğretmenlerine yönelik Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin olarak konferans/seminerlerin sayısı artırılabilir.
2. Sınıf öğretmenlerine yönelik Anne-baba eğitimi konusunda hizmet içi eğitim etkinlikleri planlanabilir.

3. Sınıf öğretmenlerine Anne-baba eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olabilmelerini sağlayacak yayınlar teşvik edilebilir.
4. Sınıf öğretmenlerine ebeveynler ile iletişim kurabilecekleri ortamlar yaratılabilir.
5. Özellikle üniversitelerde Anne-baba eğitimi konusunda öğretim ortamları yaratılabilir.

KAYNAKÇA

ARSLAN, Mehmet

1992 **Türkiye’de Yaygın Eğitim.**

AYDIN, Mustafa

1984 **Eğitimde Denetimsel Davranış.**

BÜLBÜL, Sudi

1987 **Dünyada ve Ülkemizde Yaygın Eğitim.**

BRUNER, Jerome

1996 **Bir Öğretim Kuramına Doğru** (Çev: Fatma Varış).

CELEP, Cevat

2003 **Halk Eğitimi.**

CÜCELOĞLU, Doğan

1991 **İnsan ve Davranışı.**

ÇAĞDAŞ, Aysel

2003 **Anne-Baba-Çocuk İletişimi.**

DELEON, Asher

1968 **Adult Education as a Corrective to the Failure of Formal Education.**

DÖNMEZER, İbrahim

1999 **Ailede İletişim ve Etkileşim.**

DUMAN, Ahmet

1999 **Yetişkinler Eğitimi.**

EKİZ, Durmuş

- 2003 **Eğitimde Araştırma Yöntem ve Metotlarına Giriş: Nitel, Nicel ve Eleştirel Kuram Metodolojileri.**

ERKEN, Veysi

- 1995 **Yetişkinler Eğitimi.**

ERDOĞAN, Ahmet

- 1991 **Kalkınmada Öncelikli İllerde Yaygın Eğitim.**

FAURE, Edgar ve DİĞERLERİ

- 1972 **Learning to Be, The World of Education Today and Tomorrow.**

FREIRE, Paulo

- 1991 **Ezilenlerin Pedagojisi.** (Çev: Dilek Hattatoğlu).

FRUTAN, Ali

- 1985 **Anneler, Babalar ve Çocuklar Anne-Baba İçin Pratik Öğütler.**

GANDER, Mary

- 1993 **Çocuk ve Ergen Gelişimi.**

GEDİKLİOĞLU, Şevket

- 1991 **Türkiye’de Yaygın Eğitimden Çağdaş Halk Eğitimine.**

GELPI, Ettore

- 1985 **Lifelong Education and International Relations.**

GERAY, Cevat

- 1978 **Halk Eğitimi.**

GORDON, Thomas

1998 **Etkili Ana Baba Eğitimi.**

1970 **Parent Effectiveness Training.**

GÜNEŞ, Firdevs

1996 **Yetişkin Eğitimi (Halk Eğitimi).**

GIGNOT, Haim

1979 **Siz ve Çocuğunuz.** (Çev: Nuran İskit).

HAVIGHURST, Robert

1949 **Adolescent Character and Personality.**

HURLOCK, Elizabeth

1955 **Child Development.**

JARVIS, Peter

1990 **An International Dictionary of Adult and Continuing Education.**

JONGEWARD, Dorothy ve M. JAMES

1993 **Kazanmak İçin Doğarız** (Çev: Tülin Şenruh).

KAĞITÇIBAŞI, Çiğdem

1981 **Çocuğun Değeri.**

KARASAR, Niyazi

2004 **Bilimsel Araştırma Yöntemi.**

KAWACHI, Paul

2008 **Educational Reform in Japan for Lifelong Learning.**

KILIÇ, Eşref

1990 **Halk Eğitim Merkezlerinin Yönetimi.**

KNOWLES, Malcolm

1996 **Yetişkin Öğrenenler- Göz Ardı Edilen Bir Kesim.**

KLIMAN, D. ve C. VUKELICH

1985 **Mothers and Fathers; Expectations For Infants.**

LOMBARD, Avima

1982 **Success Begins At Home.**

LOWE, John

1985 **Dünya Yetişkin Eğitimine Toplu Bakış.**

MAKARENKO, Anton

1995 **Anababaların Kitabı** (Çev: Şule Ünsaldı).

MEDICI, Angela

1970 **Yeni Eğitim.** (Çev: Nihal Önal)

MERAL, Tekin

1996 **Yetişkin Eğitiminde Radyo ve Televizyon.**

MİSER, Rıfat

1999 **Halk Eğitimi ve Toplum Kalkınması.**

MORRISON, W. ve E. HAAS

1984 **Child Rearing.**

NAVARO, Leyla

1986 **Beni Duyuyor Musun?**

OĞUZKAN, Turhan

1976 **Mukayeseli Eğitim Notları.**

OKÇABOL, Rıfat

1994 **Halk Eğitimi (Yetişkin Eğitimi).**

OKUR, Ali

1999 **Yetişkin Eğitiminde Yetişkinleri Güdüleme Uygulamalarının Değerlendirilmesi.**

ÖZEL, Osman

1996 **Ana Baba Okulu (Bir Yetişkin Eğitimi Denemesi).**

ÖZTOP, Hülya

1993 **Anne ve Babaların Ebeveyn Eğitime İlişkin Bilgi İhtiyacının Belirlenmesi.**

PERSON, K. ve C. ROBINSON

1990 **Does it Make a Difference?**

RUSSEL, Bertrand

1992 **Eğitim Üzerine** (Çev: Nail Beyel).

SCHAEFER, Earl

1991 "Goals For Parent And Future Parent Education" **The Elementary School Journal**, January: 9

SCHON, Bernhard

1985 **Babalarda Çocuk Bakabilir** (Çev: Füsün Ant).

SELZER, Joae

1955 **When Children Ask About Sex (A Guide For Parents).**

SZANIWSKI, Ignacy

1980 **Okulun Toplumsal İşlevi** (Çev: Tahsin Yılmaz).

ŞAHİN, Ayten

2007 **Yaratıcı Drama Yöntemi İle Anne Baba Eğitimi.**

TANILLİ, Server

1981 **Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz?**

TEZCAN, Mahmut

1982 **Eğitim Sosyolojisi.**

THAYER, Lee

1968 **Communication and Communication Systems.**

TIGHT, Malcolm

1996 **Key Concepts in Adult Education and Training.**

TİMUR, Sevim

1972 **Türkiye’de Aile Yapısı.**

TITMUS, Colin ve DİĞERLERİ.

1985 **Yetişkin Eğitimi Terimleri** (Çev: Ferhan Oğuzkan).

UNICEF

1993 **Educating and Empowering Parents to Enhance Early Childhood Development.**

VANNOY, Steven

1997 **Çocuklarımıza Verebileceğimiz En Büyük On Armağan.**

YEŞİLLETEN, Arzu

2001 **Parent Education Programs in Selected Private Psychological Counseling Centers in İstanbul.**

YÖRÜKOĞLU, Atalay

1986 **Çocuk Ruh Sağlığı.**

WECHSELBERG, K. ve U. PUYN

1994 **Anne ve Çocuk** (Çev: Erdoğan Kınalıbay).

WİND, D. ve J. BROWN

1987 **Adults.**

İNTERNET KAYNAKÇASI

http://ttkb.meb.gov.tr/secmeler/sura/7_sura.pdf

http://ttkb.meb.gov.tr/secmeler/sura/13_sura.pdf

EKLER

EK-1: Veri Toplama Aracı

EK-2: İzin Belgesi

EK-1:

VERİ TOPLAMA ARACI

Değerli Meslektaşım,

Bu anket, “Sınıf Öğretmenlerinin Anne-Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Yeterlik Düzeylerinin Belirlenmesi” başlıklı tez çalışmasının verilerini toplamak amacıyla hazırlanmıştır. I. Bölümde kişisel bilgilerinizi belirlemeyi amaçlayan 7 adet madde, II. Bölümde ise yeterlik düzeyinizi belirlemeyi amaçlayan 25 adet cümle bulunmaktadır. Cümlelere ne derece katıldığınızı belirlemek için cümlelerin sağındaki seçeneklerden size uygun olan **yalnız bir tanesini** (X) işareti koyarak işaretleyiniz. Vermiş olduğunuz bilgiler kesinlikle başka bir amaç için kullanılmayacaktır. Katılımınız için teşekkür ederim.

Çanakkale Onsekiz Mart
Üniversitesi İlköğretim Ana
Bilim Dalı
Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı
Yüksek Lisans Öğrencisi
Çağlar GÖKÇE

KİŞİLİK BİLGİLERİ

1) Cinsiyet : K () E ()

2) Kıdem: () 0 – 5 yıl () 16 – 20 yıl
() 6 – 10 yıl () 21 – 25 yıl
() 11 – 15 yıl () 26 - yıl

3) Görev Yapılan Yerleşim Birimi:

() Köy () İlçe İliniz: Çanakkale ()
() Kasaba () İl Aydın ()
Denizli ()

4) Öğrenim Durumu:

() Önlisans () Yüksek Lisans () Lisans Tamamlama
() Lisans () Doktora () Sınıf Öğretmenliği Sertifika Programı
() Diğer (Belirtiniz :)

5) Anne-baba eğitimi konusunda hizmet öncesi eğitim aldınız mı?

() Evet () Hayır

Yanıtınız evet ise süresi:

Almış olduğunuz eğitimin yeterlik düzeyi nedir?

() Oldukça yeterli () Yeterli () Biraz Yeterli () Yetersiz () Çok Yetersiz

6) Anne-baba eğitimi konusunda hizmetiçi eğitim aldınız mı?

() Evet

() Hayır

Yanıtınız evet ise süresi:

Almış olduğunuz eğitimin yeterlik düzeyi nedir?

() Oldukça yeterli () Yeterli () Biraz Yeterli () Yetersiz () Çok Yetersiz

7) Sahip olduğunuz çocuk sayısı: Çocuğum Yok ()

1 ()

2 ()

3 ()

4 ()

5 ve üzeri ()

II.BÖLÜM

Cümleler	Her zaman	Sık sık	Bazen	Çok az	Hiçbir zaman
1. Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin konferans/seminerlere katılıyorum.					
2. Anne-baba eğitimi konusuna ilişkin sunulan hizmetiçi eğitim etkinliklerine katılıyorum.					
3. Ebeveynleri; çocukla iletişim, etkili çalışma becerileri, serbest zaman etkinlikleri, motivasyon, sınav kaygısı konularında bilgilendirmek için toplantılar düzenlerim.					
4. Anne- baba eğitimi konusunda çalışmalar düzenlemek üzere okul yönetimine önerilerde bulunurum.					
5. Anne- baba eğitimine yönelik yapılan çalışmalarda etkin rol alırım.					
6. Anne- baba eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olduğumu düşünürüm.					
7. Anne- baba eğitimini konu alan yayınları takip ederim.					
8. Anne-baba eğitimi alanında yapılan; Anne-çocuk eğitimi programı(AÇEP), okul öncesi veli-çocuk eğitimi programı(OVÇEP) ve okul aile birliklerinin yaptığı çalışmaları takip ederim.					
9. Öğrencilerimin ebeveynlerini anne-baba eğitimine yönelik programlara yönlendiririm.					

10.	Meslektaşlarımla anne-baba eğitimi konusuna ilişkin bilgi alış verişinde bulunurum.					
11.	Anne-baba eğitimi çalışmalarının anne-baba-çocuk ilişkisine olumlu yönde katkı sağladığını savunurum.					
12.	Anne-baba eğitimi çalışmalarının çocuğun akademik başarısına olumlu katkı sağladığını düşünürüm.					
13.	Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla; okulun ve anne-babanın çocuk üzerindeki beklentilerinin uzlaştırılabileceğine inanırım.					
14.	Anne-babalarda davranış değişikliği meydana getirmenin uzun vadeli ve sabır gerektiren bir süreç olduğunu düşünürüm.					
15.	Anne-baba-çocuk arasında etkili iletişim kurma konusunda yeterli bilgiye sahip olduğumu düşünürüm.					
Cümleler		Her zaman	Sık sık	Bazen	Çok az	Hiçbir zaman
16.	Ebeveynlerin, çocukları üzerindeki beklentilerinin, çocuğun ilgi, yetenek ve olgunluk düzeyine uygun olmasında anne-baba eğitimi çalışmalarının olumlu katkısı olacağına inanırım.					
17.	Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla çocuğa yönelik şiddet eğiliminin azaltılabileceğine inanırım.					
18.	Türkiye’de anne-babaların “Çocuğun Cinsel Eğitimi” konusunda yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünürüm.					
19.	Türkiye’de yapılan anne-baba eğitimi çalışmalarını yeterli bulurum.					
20.	Anne-baba eğitimi çalışmalarıyla, ebeveynlerin çocuğun cinsellikle ilgili sorularına basit, anlaşılır ve tatmin edici yanıtlar verme davranışlarının artacağına inanırım.					
21.	Özellikle ergenlik dönemi başlangıcında yaşanan çocuk-ebeveyn çatışmalarının anne-baba eğitimi çalışmalarıyla azaltılabileceğine inanırım.					
22.	Sorunlarını çözmede güçlük yaşayan öğrencilerin ebeveynleriyle davranış değişikliği sağlama konusunda görüşürüm.					
23.	Anne-babalara çocuğun ders çalışma becerileri					

	ile ilgili önerilerde bulunurum.					
24.	Anne-babalara yönelik verilen eğitim sayesinde kariyer planlama konusunda çocuklarına daha esnek davranabildiklerine inanırım.					
25.	Yeni programda da yer alan, ebeveyn ve öğretmen arasında bilgi akışını sağlamaya yarayan “öneri kartlarını” kullanırım.					

26. Aşağıdaki konularda ebeveynlere destek verebileceğime inanırım.	Evet	Kısmen	Hayır
• Sınav kaygısı			
• Bireysel farklılıklar			
• Ergenlik			
• Motivasyon			
• Etkili çalışma becerileri			
• İletişim becerileri			
• Serbest zaman etkinlikleri			
• Olumlu davranış kazandırma			
• Problem çözme			
• Çocuk gelişimi			
• Cinsiyet rolleri			
• Meslek seçme ve yönlendirme			

EK-2:
İZİN BELGESİ

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı

Sayı : B.08.0.EGD.0.33.05.311- 65 / 557
Konu : Araştırma İzni

20/02/2008

ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

- İlgi : a) 06.02.2008 tarih ve B.30.2.ÇAÜ.0.70.72.00-290-211/986 sayılı yazı
b) 28.02.2007 tarih ve B.08.0.EGD.0.33.05.311-311/1084 sayılı Makam Onayı ile Uygulamaya Konulan "Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Okul ve Kurumlarda Yapılacak Araştırma ve Araştırma Desteğine Yönelik İzin ve Uygulama Yönergesi

Üniversiteniz Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Çağlar GÖKÇE'nin "Sınıf Öğretmenlerinin Ana-Baba Eğitimi Konusuna İlişkin Bilişsel Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi" konulu araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılacak anketlerin Çanakkale, Aydın ve Denizli illerindeki ilköğretim okullarında görevli Sınıf Öğretmenlerine uygulama izin talebi incelenmiştir.

Üniversiteniz tarafından kabul edilen onaylı bir örneği Bakanlığımızda muhafaza edilen (3 sayfa - 33 sorudan oluşan) anketlerin belirtilen illerdeki ilköğretim okullarında görevli Sınıf Öğretmenlerine uygulanmasında bir sakınca görülmemektedir.

İlgi (b) Yönergenin 5. Maddesinin (o) bendi uyarınca taahhütnamenin ve araştırmanın bitiminde sonuç raporunun iki örneğinin Bakanlığımıza gönderilmesi gerekmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

İbrahim DEMİRER
Bakan a.
Daire Başkanı